

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 5 - 103. ÅRGANG 07.03.17 - 21.03.17

HEVNPORNO

SIDE 20

MANNEJAKT

SIDE 38

FEMINISME

SIDE 42

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Tonje Jacobsen – Tlf: 994 87 017
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kristian Gislvold – Tlf: 470 57 799
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Anette Sivertstøl – Tlf: 990 15 077
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Silje Bjellvåg
nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Henrik Delsbek
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Benedikt Javorovic
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTS- OG FORSKNINGSREDAKTØR
Tone Høiland Ween
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Trym Kjes
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lasse Georg Tønnessen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Hilde-Katrin Hagen Fjortoft
grafisk-sjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Kjell Robin Skyberg Eikrem
debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Ingrid Domben – Tlf: 911 04 644
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Tore Becker – Tlf: 404 97 916
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Jahn Ivar Kjølseth (sjef), Finn Brynestad, Nora Rydne,
Kaia Sørland, Martha Holmes, An Nguyen, Idunn Skjerd-
ingstad, Synne Hammervik og Håkon Pedersen

JOURNALISTER
Abdirahman Hassan, Anna Juell Johnsen, Lisa Botterli
Flostrand, Michael Stene, Henriette Sandberg, Britta
Benz, Andreas Alstad, Audun Fegran Kopperud, Linn
Victoria Brekke, Ragnhild Midtbø, Elise Rønningen, Julie
Noodt, Henrik Ivar Delsbæk, Finn Brynestad, Maria
Furuheim, Nora Holm Aftret, Benedikt Vaginovic, Inga
Stenoien, Anne Lovise Finney, Øyvind Johannes Hamre,
Snorre Kirkebo, Emilie Pedersen, Sander Strand Engen,
Petter Dalane og Erlend Gylver

FOTOGRAFER
Hedda Rysstad, Marthe Stoksvik, Lasse Georg Tønnessen,
Silje Krager og Amalie Hoff Ludvigsen

ILLUSTRATØRER
Nora Birgitte Johansen (sjef), Astrid Bøhler, Øyvind Opsahl,
Pernille Grimsrud, Margrete Indahl, Inger Sidonia Krajci,
Benjamin Drews

GRAFIKERE
Tanja-Irén Harsvik Haugen, Sandra Skillingsås, Katarzyna
Maria Wie og Andrea Trengereid Gjerde

KORREKTUR
Idunn Skjeringstad (sjef), Kaia Sørland, Hera Lyngstad,
Jahn Ivar Kjølseth

FORSIDE
Benjamin Drews

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823

Sertifikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgjeve
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir
delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett
i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger
i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam –
plakaten for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv
om dei er ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/dusken.no

@dusken.no

SoMe??... Åja, Jesus, sosiale medier jaok!

LEDER

En mer inkluderende kvinnedag

Skal likestillingsarbeidet lykkes, må også menn få bidra.

8. mars er den internasjonale kvinnedagen, og merke-
dagen er like viktig som alltid. Vi trenger en markering
av det vi har oppnådd, og vi trenger et fokus på det som
gjenstår. Kvinnedagen er og bør være for kvinner. Men
dersom vi skal lykkes med likestillingsarbeidet, må alle
bli inkludert.

At merkedagen er for kvinner må ikke bli ensbety-
dende med at andre ikke slipper til. Hvis menn vil støtte
opp under arbeidet som gjøres for å fremme kvinners
posisjon i samfunnet, bør de tas imot med åpne armer.
Da er det et minimumskrav at også de får en stemme
i diskusjonen, både i forbindelse med kvinnedagen og
øvrig, og slik er det ikke alltid nå.

Når det stemmes over forslagene til parolene til 8.
mars-togene, så får ikke menn være med. Dette er prob-
lematisk fordi det skaper et inntrykk av at menn ikke
har rett på feminisme på samme måte som kvinner. Da
blir det fort forståelig at mange har vansker med å kalle
seg feminist. Det skapes et monopol på definisjon av
problemene. Kan vi da forvente at de som ekskluderes
tar del i problemløsningen?

Vi er tjent med en inkluderende feminisme som
favner bredt. Alle kjønn, raser, legninger, og politiske
synspunkt må få slippe til i diskusjonen. Det må være
greit at feminisme innebærer ulike ting for ulike men-

nesker. Det gir grobunn for gode diskusjoner, og het-
erogenitet vil alltid være berikende for debatten. Nylig
har 8. mars-initiativet i Bergen gitt stemmerett til menn,
dog ikke uten intern uenighet. Jeg håper resten følger
etter snart.

For meg er feminisme synonymt med likestilling,
og hovedfokuset er å jobbe mot kjønnsdiskriminering.
Da er det oppsiktsvekkende at en bauta i dagens kvin-
nekamp, som markering av kvinnedagen og 8. mars-to-
get, ikke tar høyde for at personer som ikke står oppført
som medlem av det kvinnelige kjønn i passet sitt, også
vil bli hørt.

Det er ikke snakk om at menn skal mene noe
om hvordan det er å være kvinne, eller at menn skal
bestemme hva som er viktig for kvinner. Det er ikke
engang snakk om at kvinnene ikke skal være i fokus.
Jeg har lite tro på at en mann som dukker opp på pa-
rolemøte har noe annet ønske enn å delta i kampen for
likestilling. Dette ønsket bør ikke begrenses av feilaktige
forestillinger om at feminisme kun tilhører kvinner.
Det skal godt gjøres at vi får bukt med urettferdighet,
diskriminering, og underliggende strukturelle begrens-
ninger uten at menn også tar del i arbeidet.

TONJE JACOBSEN

Redaktør Under Dusken

FRA ARKIVET

Under Dusken #4 1975

TIPS OSS
tips@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Margrete Indahl

Dialog som tabu-medisin

Mange studenter velger å tie om sin religiøse bakgrunn. Hvorfor har det blitt slik?

KOMMENTAR

ABDIRAHMAN HASSAN

Journalist

Det virker som om det nærmest har blitt uhørt
å snakke åpent om religion i mange norske
studentmiljøer. Religion er et tema som ofte kan
oppleves som ubehagelig eller upassende. Dette
til tross for at studentmiljøer er nettopp det stedet
det bør være lettest å kunne diskutere åpent om
kring temaer som religion og livssyn. Tradisjonelt
har man alltid vært kritisk til religion i samfunnet
og vitenskapelig kontekst. Når samfunnet blir mer
og mer sekularisert, kan det oppleves som svært
vanskelig å stå fram som en troende kristen eller
muslim. Man ønsker ikke å skille seg ut fra mengden
ved å si at en tror på Gud.

I frykt for å bli latterliggjort av medstudenter, velger
mange studenter med religiøs bakgrunn å ikke
snakke åpent med andre om sin tro. Hvorfor har det
egentlig blitt slik?

Flere studenter oppgir at de ikke tror på Gud. I en
undersøkelse utført av Sentio for Universitas ble et
lite utvalg av 1008 studenter stilt ulike spørsmål med
fokus på religion. Ett av spørsmålene var «Tror du på
Gud?». Undersøkelsen viste at 22 prosent svarte «ja»
mens overveldende 61 prosent av studentene svarte
«nei». Den lave andelen religiøse studenter kan være
nok til at man føler seg annerledes.

Det hender at jeg ikke nevner min religiøse
bakgrunn når jeg snakker med klassekamerater
under sosiale sammenkomster. Dette var
noe jeg opplevde som svært vanskelig
under fadderukene. Jeg skjuler en vesentlig del
av min identitet i frykt for å bli ekskludert av
medstudenter. Dette gjør jeg for å unngå den kleine
og vedvarende stillheten som oppstår når jeg blir
spurt om hvorfor jeg er den eneste som ikke drikker
på festen. Det viktigste er vel at jeg er der?

Jeg mener at det største problemet vi har i dag er
den usaklige debatten som oppstår når religion blir
tatt opp under samtaler. Det bør være større rom for
å kunne diskutere åpent om religion uavhengig om
man er troende eller ikke. Men viktigst av alt; det
bør være rom for å kunne tro på Gud i 2017 uten at
man opplever å bli møtt med sterk kritikk og utsagn

som «Hvorfor tror du på Gud? Vi lever jo tross alt
i 2017!». Dette er bare én av de mange usaklige
kommentarene som jeg ofte hører når jeg forteller
andre at jeg er muslim.

Noe av det jeg lærte som workshopleder under
ISFiT 2017 var åpenhet og dialog. Dette er kunnskap
og ferdigheter som jeg skal ta med meg videre. Jeg
lærte at det viktigste er å skape forståelse samtidig
som at man viser respekt for andres verdier og
synspunkter. Man trenger ikke nødvendigvis å være
enige om ting, men å kunne utveksle meninger og
forstå hverandre i et åpent og trygt miljø er essensielt
i debatten. Man vil såklart oppleve at enkelte
personer har sterke meninger som kanskje strider
imot eget ståsted, men da blir det enda viktigere å
vise respekt tilbake.

Det er på tide at vi kvitter oss med denne usaklige
debatten som har eksistert altfor lenge. Det er på
tide at vi skaper et studentmiljø som gir grunnlag
for inkludering og toleranse, hvor man kan diskutere
temaer som religion åpent, uavhengig av om en er
ateist, agnostiker, kristen, eller muslim. Vi får ingen
god debatt dersom troende og ikke-troende får ulike
vilkår når de argumenterer for seg.

SAMMENSVEISET: Marine Thorberg tror det sosiale miljøet hadde vært mer splittet uten jenter og teknologi.

GREIT MED MATPAKKE: Bartosz Jakubowski synes det er greit at han må ordne egen lunsj selv om jentene får gratis mat.

Ingen gratis lunsj for gutta

Prosjektet Jenter og teknologi skal sørge for at færre jenter faller fra teknologistudier på Kalvskinnet. Studentene er uenige om hvorvidt tiltaket kan regnes som ekskludering av guttene eller ikke.

TEKST: Lisa Botterli Flostrand, Anna Juell Johnsen

FOTO: Amalie Hoff Ludvigsen

På campus Kalvskinnet har det lenge vært et problem at jenter er underrepresenterte ved teknologifagene. NTNU har siden høsten 2013 satt i gang tiltak i form av egne arrangementer for jenter. Håpet er at dette skal hindre at de faller fra studiet grunnet mangel på kontakt med andre jenter.

Torsdag 2. mars etterlyste Under Dusken studenter som ville stille til intervju via Jodel, en app der man kan kommunisere med andre anonymt. Dette ble gjort etter at vi fikk et anonymt tips om at det var mye frustrasjon rundt disse tiltakene på Kalvskinnet. Innlegget viste seg å skape stort engasjement, og har over 70 kommentarer.

Mangel på jentevenner

Arrangementene som inngår i ordningen består blant annet av gratis lunsj, konferanser og mattehjelp. Disse godene går kun ut til jentene på Kalvskinnet, og er hovedsakelig rettet mot linjene hvor det er få jenter. Guttene på Kalvskinnet får ikke mulighet til å delta på disse arrangementene.

Aktivitetene arrangeres av Jenter og teknologi-prosjektet. Prosjektleder Ragnhild Madsen for mener behovet for flere jenter er svært nødvendig.

– Undersøkelsen viste at jentene avsluttet studiene på grunn av at de følte de ikke fikk etablert en vennekrets med andre jenter. Dette var en større

grunn enn at man for eksempel strøk på eksamen, sier Madsen.

Ordningen ble startet på bakgrunn av en frafallsundersøkelse gjort mens Kalvskinnet fortsatt var del av den gamle Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST).

Upassende finansiering

I tillegg til lunsj, samtalegrupper og konferanser har jentene en hyttetur på høsten hvor blant annet Sit holder motivasjonskurs og mat serveres. Prosjektet finansieres av fakultetene for Informasjonsteknologi og informatikk, Ingeniørvitenskap og

– Undersøkelsen viste at jentene avsluttet studiene på grunn av at de følte de ikke fikk etablert en vennekrets med andre jenter. Dette var en større grunn enn at man for eksempel strøk på eksamen.

RAGNHILD MADSEN, Prosjektleder for Jenter og Teknologi

Naturvitenskap. Videre er Siemens og Sopra Steria også med på finansieringen.

NHO, Sør- og Nord-Trøndelag fylkeskommune, Trondheim kommune og Nasjonalt senter for realfagsrekruttering støtter bare Jentekonferansen, som er en av aktivitetene i Jenter og teknologi. Sit bidrar med rabatt på middag, samt gratis kurs.

Anders Storrrø går andræåret på elektronikk på Kalvskinnet. Han mener det er upassende at fakultetene finansierer prosjektet.

– Når universitetet går inn for å finansiere prosjektet synes jeg det blir litt feil. Det blir sånn at skolen finansierer et prosjekt som ekskluderer på bakgrunn av kjønn. Hadde det vært samme opplegget rundt for eksempel religion hadde jo folk reagert kraftig.

Prosjektet kan også skape splid mellom studentene, mener Storrrø.

– Jeg har selv vært med i flere krangler om skiller som har oppstått rundt dette prosjektet. Det skaper jo ikke akkurat harmoni blant studentene heller, sier han.

Urettferdig, men nødvendig

Martine Grundvåg Thorberg går førsteåret av maskiningeniørstudiet ved Kalvskinnet. Hun deltok på Jenter og teknologi-prosjektet i høst, og kan skjønne at noen gutter kan finne denne ordningen urettferdig.

– Når vi sitter nede i kantina på campus og vi jentene får masse gratis mat, reagerer jo guttene på det. Nå som vi er flere og flere jenter her på Kalvskinnet, kan det etter hvert bli litt urettferdig, sier hun.

Likevel mener Grundvåg Thorberg at prosjektet har hjulpet mye for miljøet på campus, og at det absolutt er nødvendig.

– Det er et kjempebra tiltak, spesielt første semesteret når du ikke kjenner så mange. For de av oss som er på linjer med få jenter er det en fin mulighet til å møte andre jenter på tvers av linjene.

I høst var det 12 jenter som startet på maskiningeniørstudiet på Kalvskinnet. Totalt er det 90 på studiet det første året. Linjen for informatikk er dårligst stilt. Her er det bare 7 prosent jenter på studiet, altså er tre av totalt 43 elever jenter. ►

KJØNNSFORDELING PÅ KALVSKINNET

- Av 16 fag på Kalvskinnet er det bare fire av dem hvor jenter er i flertall
- På linjen for elektroingeniør er det færrest jenter, med åtte jenter på et studie med 143 elever (5.6 prosent)
- På linjen for Bioingeniør er det guttene som er i mindretall. Her er 83 prosent jenter.

Kilde: opptakstallene for tidligere Fakultet for teknologi ved HiST fra høsten 2016.

Trenger du tannlege?

Studenter får undersøkelse med to røntgenbilder for kun:

290kr
(Gjelder første besøk for nye pasienter)

10%
Studentrabatt på alle tjenester

dine tenner
tlf: 73 99 19 99
www.tannlegetrondheim.net

En av Norges største tannklinikker og fagmiljø for privatpraktiserende tannleger
Sentralt lokalisert på Trondheim Torg

JODELDEBATT: Det ble liv i kommentarfeltet da Under Dusken etterlyste uttalelser om tiltakene på Jodel.

- Det er mulig å argumentere for at den faglige biten av prosjektet har gått litt langt. Mattehjelp kunne blant annet vært felles, guttene trenger også hjelp i matematikk.

JOAKIM SOLHEIM, Studentpolitisk ansvarlig i TTS

Bevisst forskjellsbehandling

Studentpolitisk ansvarlig Joakim Solheim i Trondheims Teknikersamfunn TTS, sier jenter er veldig spredt på linjene på Kalvskinnet. Han mener derfor Jenter og teknologi er en mulighet for å samles på tvers av studielinjer. Likevel er han klar over at prosjektet kan gå for langt.

- Det er mulig å argumentere for at den faglige biten av prosjektet har gått litt langt. Mattehjelp kunne blant annet vært felles, guttene trenger også hjelp i matematikk, sier Solheim.

Prosjektleder Ragnhild Madsen er klar over at noen kan oppfatte fordelene jentene får som urettferdige, likevel håper hun folk skjønner hensikten bak dem.

- Dette er en diskriminering vi gjør med vilje, en bevisst forskjellsbehandling, om du skjønner. Vi er klar over at det er en forskjellsbehandling, men vi gjør det for å oppnå at færre jenter skal slutte på

studiet, sier Madsen.

Likevel burde det også vært fokus på guttene som faller fra, mener Anders Storø.

- Fokuset treffer ikke bredt nok, det burde nå ut til guttene også. Dette gjelder spesielt når det er frafall generelt, også blant guttene, sier han.

Det hadde vært ideelt om universitetet og fakultetene finansierte prosjekter som gikk mot å unngå frafall for begge kjønn, ifølge Storø.

- På bioingeniørutdanningen har fakultetet for teknologi igangsatt et eget prosjekt for å forhindre frafall av gutter. Det planlegges også tiltak for å rekruttere flere gutter. Vi ser for oss at dette på sikt kan inngå som en aktivitet i et større kjønnsbalanseprosjekt.

Guttene tenker ikke på det noe særlig

Bartosz Jakubowski går førsteåret maskin på Kalvskinnet. Han synes det er greit at jentene får

fordeler gjennom prosjektet. Han forteller dessuten at guttene han har snakket med ikke tenker så mye på det.

- Vi har egentlig aldri tatt det opp, og vi har heller ikke tenkt noe særlig på det. Men hvis jenter dropper ut fordi de synes det er for mange gutter, så er jo prosjektet nødvendig, sier Jakubowski.

At guttene jevnt over er positive til prosjektet, er også inntrykket prosjektleder Ragnhild Madsen har fått. Hun sier at det også virker som guttene har behov for flere jenter på linja.

- Vi har i hovedsak fått positive tilbakemeldinger, spesielt når vi går rundt og forteller om prosjektet. Da vi hadde foredrag for elektro klippet guttene veldig når vi fortalte om dette. De vil vel ha flere jenter på studiet de også tenker jeg, sier Madsen. **UD**

KJØP BRUKT, SPAR PENGER

56 000 AKTIVE ANNONSER
70 000 REGISTRERTE BRUKERE

IBOK.NO ER LANDETS STØRSTE
MARKEDSPASS FOR KJØP OG SALG
AV BRUKTE PENSUMBØKER

KILDESORTERING: Dragvoll og flere andre campuser får snart flere nye miljøstasjoner.

Økt miljøfokus på campus

I løpet av våren kommer det nye miljøstasjoner ved alle NTNU-eide bygg i Trondheim. Spire håper at flere studenter begynner med kildesortering.

TEKST OG FOTO: Michael Stene ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

Under et dekanmøte i 2012 satte NTNU seg flere målsettinger på miljøfronten, blant annet kildesortering. Til nå har det vært en gradvis innføring av kildesortering gjennom miljøstasjoner rundt om på de ulike campusene. Per dags dato er det innført fullstendig eller delvis ved Kjelhuset, Varmeteknisk, Infohuset, Dragvoll og Moholt. NTNU har planer om å få innført ordningen i alle NTNU-eide bygg i løpet av våren, og ved alle campus i løpet av 2017.

Restavfall, papp og pant ved alle stasjoner
Prosessleder for avfallshåndtering Wenche Karlseng ved NTNU, jobber med å legge til rette for at studenter og ansatte ved universitetet kan sortere avfallet sitt direkte. Hun forteller om en omfattende prosess. Et pilotprosjekt ved Kjelhuset i 2014/2015 la grunnsteinen for det som kommer til å bli en universell løsning for hele NTNU.

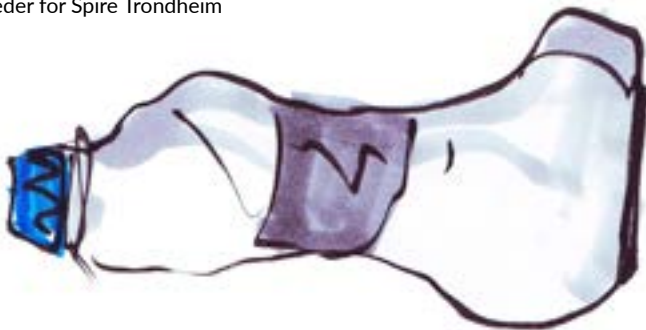
– På grunn av store kostnader ble innføringen delt opp i flere mindre prosjekter. Dette startet med pilotprosjektet, og blir utført over en treårsperiode, forteller hun.
Ved de nye miljøstasjonene vil det være mulig å sortere i tre avfallssorter: restavfall, papp og pant. Vi så i pilotprosjektet ved Kjelbygget så mann at mye av plasten som ble kastet var skitten. Derfor vil ikke alle miljøstasjoner ha plastsortering.
I tillegg til standardstasjonene, vil hvert bygg ha en utvidet stasjon for plast, metall, hermetikk, glass, og batteri .
– Etter hvert som det blir innført, er det viktig med en fortløpende dialog med både studenter og ansatte. Med slik oppfølging prøver vi å gi et så godt tilpasset tilbud som mulig.
I første omgang vil denne innføringen gjelde for alle NTNU-eide bygg. Enkelte må vente litt lenger før avtaler med huseiere er helt i boks.

Mener NTNU er sent ute
Miljøorganisasjonen Spire er opptatt av viktigheten av å kildesortere. Leder Anja Bache-Wiig Solberg for Spire Trondheim forteller at man nå har sjansen til å få med studentene.
– Det er et utrolig viktig tema det er snakk om. Vi i Spire mener man må huske å se på avfall som en ressurs, og at det dermed er essensielt med kildesortering, forteller Solberg.
Selv om hun har mye bra å si om kildesortering og NTNUs initiativ, er hun fortsatt kritisk til at det kommer såpass sent.
– NTNU kommer jo egentlig litt etter. Ved flere besøk i Oslo har jeg sett at de har hatt en slik praksis i flere år nå. Men nå som tilbudet er her er det viktig å utnytte sjansen.

– Hvis NTNU får med studentene og legger til rette for det, er det garantert mange som vil ta del i tilbudet, sier leder i Spire.

ANJA BACHE-WIIG SOLBERG, Leder for Spire Trondheim

Bruker matavfall til biodiesel
– Kildesortering fungerer når enkeltpersoner føler et ansvar. Hvis NTNU får med studentene og legger til rette for det, er det garantert mange som vil ta del i tilbudet, sier Solberg.
Hun ønsker også mer fokus på bruk av matavfall til for eksempel, kompost eller biodiesel.
Her kommer Karlseng med en gladnyhet til miljøorganisasjonen.
– Akkurat nå har vi en ordning med matavfall. Foreløpig gjelder det kun de store kantine, men vi jobber med å få det innført på flere bygg. Alt av matavfall fra NTNU sendes til Ecopro på Verdal, hvor det brukes til å lage biodiesel. Vi ser også etter nye muligheter, gjerne lokalt. Dialogen er i gang med både kommune og andre aktører her i byen for å finne gode løsninger. Vi har jo et stort ønske om å bruke det til kompost, slik at vi på en måte gir det tilbake til jorda.

Håper på snøballeffekt
Karlseng sier at det er opp til studentene å ta del i tilbudet som skal gis.
– Man må rett og slett ha fokus på avfallshåndtering. Det er jo ikke tvil om at noen er veldig opptatt av det. Når noen bryr seg så håper man jo på at resten skal følge etter. Jeg oppfordrer studentene til å bli kjent med NTNUs miljøambisjoner, og bli mer bevisst på temaet, legger Karlseng til.
Solberg sier mye av det samme, og setter ytterligere fokus på studentengasjementet.
– Engasjer deg, og snakk om det i hverdagen. Akkurat nå er miljøproblemet det verste vi står overfor. Ved at du retter fokuset mot det, vil både du og de rundt deg bli mer bevisst på det i hverdagen. **UD**

NTNUS MILJØAMBISJONER

- «NTNU skal være et foregangsuniversitet som benytter kunnskap fra forskningen i egen praksis for å sikre en gjennomgående miljøforsvarlig virksomhet.»
- Om avfallsmengder: «NTNU skal redusere avfallsmengden med 15 prosent i forhold til 2011-nivå og samtidig øke sorteringsprosenten til 85 prosent innen 2020.»
- Dokumentet er å finne i sin helhet på NTNUs nettsider.

Kilde: NTNU.no/miljo

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Den originale NTH - ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter finner du hos oss. Rask levering!

DAHLSVEEN
en del av mestergull
OLAV TRYGGVASSONSGT 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLSVEEN.NO • TLF. 73 52 58 06

SEKS

PÅ

CAMPUS

OM KILDESORTERING

TEKST OG FOTO: Michael Stene

1. ER DU OPPTATT AV KILDESORTERING?
2. BURDE NTNU GÅ FRAM SOM ET GODT EKSEMPEL PÅ DETTE?
3. HVA SYNES DU OM TILBUDET AKKURAT NÅ?

Fredrik Kittelsen (24), Indøk

1. Ikke over snittet, tror jeg. Jeg kildesorterer, men tenker ikke så mye over det.
2. Ja, det er viktig. Det må være fokus på å gjøre det enkelt og godt tilrettelagt.
3. Det ser ut som det er bra, men savner litt pantebokser noen steder. Ellers ganske greit med antall miljøstasjoner.

Aksel Bovim Noonan (21), Statsvitenskap

1. Mindre enn jeg burde. Jeg tror det hjelper litt, men jeg bruker tiden min på andre ting.
2. Jeg kan komme på ting NTNU heller burde fokusere på, litt mer storstilte spørsmål enn bare kildesortering.
3. Det tilrettelegges ganske bra, er generelt veldig fornøyd med det.

Birgitte Stormo (20), Religionsvitenskap

1. Jeg synes det er veldig viktig, men burde også bli flinkere til det selv.
2. Veldig positivt, og hvis noen så store som NTNU fronter en slik viktig sak, så har de en god innflytelse på mange.
3. Har ikke tenkt så mye på det, men det er jo litt rundt omkring og det er spesielt fint med papirdunker ved siden av skriveren. Men håper likevel det blir bedre.

Synne Stenvold (22), IKT

1. Helt middels, i hvert fall blant studenter. Jeg er kanskje bedre enn snittet generelt i befolkningen.
2. Mye viktigere enn privat, siden de har så stor innflytelse på grunn av deres størrelse.
3. Egentlig ganske bra, tilbudet er godt. Men det er lite reklame, og blir dessverre ikke så tydelig.

Ada Lunde (22), Samfunnsøkonomi, UiB

1. Ja, jeg vil si, jeg er ganske miljøbevisst.
2. Jeg synes NTNU burde være flinke, for det er jo tross alt natur i navnet (hehe).
3. Jeg har bare vært her i to timer, og har fått inntrykket av det er cirka det samme som ved UiB. Noe som vil si helt ok.

Jacob Qvam Skavang (24),
Psykologi, profesjon

1. Jeg er jo ganske opptatt av det, kan man si. Driver med litt dumpsterdiving og slikt, og synes også det brukes alt for mye plast
2. Det er veldig viktig. Har hørt noe om Miljøkom, og det gleder jeg meg til.
3. Jeg synes det er begredelig. Det er vanskelig å vite hvor de ulike tingene står, men jeg håper det bedrer seg. Hadde forsvåvidt vært kult om NTNU arrangerte en dag man plukker søppel, eller noe slikt.

20% Studentrabatt!

Tannlege Karin Sofie Holm

Du finner klinikken i Dronningens gate 23
Ta med gyldig studentbevis til alle timer.

Bestilling av timer:
tlf: 73 53 17 52
eller gjerne på email:
post@karinholm.nhn.no

Hjemmeside:
Facebook.com/TannlegeKarinSofieHolm

Enkel og eksotisk

I det indiske kjøkken finnes mange spennende og eksotiske smaker. Med den tradisjonelle Butter Chicken kan du både imponere og utfordre smaksløkene.

TEKST OG FOTO: Henriette Sandberg

Det som gjør denne retten er alle de spennende krydderne. Butter Chicken inneholder blant annet garam masala. Dette er ikke et krydder, men en indisk krydderblanding. Blandingen har lokale variasjoner, men inneholder som regel spisskummen, sort pepper, kanel, muskat, nellik, chilipepper, koriander og kardemomme. Prøv min norske, forenklete tvist på denne eksotiske retten. Jeg kan love deg at den krever en mindre avansert krydderhylle og mindre tid enn originalen.

Ingredienser til 3-4 personer:

- 600 g kyllingbryst eller kyllinglår, med eller uten bein
- 2 gule løk, finhakket
- 3 ss olje
- 3 fedd hvitløk, finhakket
- 3 ss revet, fersk ingefær (kan også bruke 2 ts tørket ingefær)
- 3 ss smør
- 4 ss garam masala
- 2 ss chilipulver
- 1 ss pepper
- 1 ss kanel
- 1 ss spisskummen
- 2 ss sitronsalt
- ½ boks tomatpure
- 1 boks med hakkede tomater
- 2,5 dl lettromme, matfløte eller gresk yoghurt
- 2 ss sukker
- 1 neve finhakkede mandler (nesten som mel)
- Koriander til pynt (kan sløyfes)

Slik gjør du:

1. Skjær kyllingbrystet i tre biter, om du bruker lår kan du la dem være hele. Om du har tid kan du marinere kyllingen i 2 ts garam masala, sitronsalt og litt olje i en plastpose i et par timer. Har du ikke tålmodighet er det bare å fortsette.
2. Sett stekepanna på full guffe, når den er god og varm slenger du oppi litt olje og kyllingen. Skru ned varmen. Pass på at kyllingen blir stekt og ikke kokt. Stek gjerne i flere omganger. Når all kyllingen er stekt setter du dette til side.
3. Smelt litt smør i en kjele. Sleng finhakket løk, hvitløk og revet ingefær i kjelen. Ha på lav varme. Løken skal bli myk, men ikke brun.
4. Tilsett garam masala, chilipulver, pepper, og kanel.
5. Tilsett de hakkede tomatene, tomatpure og sitronsalt, og la det putre på lav varme i minst 15 minutter. Om du har tid kan du la det putre lenger. Om du ønsker en glatt saus kan du bruke en stavmikser.
6. Til slutt tilsetter du gresk yoghurt, lettromme eller matfløte, de finhakkede mandlene og litt sukker. Bland dette godt. Tilsett den stekte kyllingen og la det stå og putre i ti minutter eller mer.
7. Serveres med ris, nan, mangochutney og salat om ønskelig. Kan fryses.

Henriettes hvitløksnan

Nan er utrolig godt, men vanskelig å få til skikkelig uten en tandooriovn, noe de færreste studenter har. Denne varianten er i alle fall bedre enn den man kan kjøpe i butikken og nesten like lettvin.

Ingredienser:

- 1 ts tørrgjær
- 2 ts sukker
- 0,5 dl vann
- 9,5 dl hvetemel
- 1 ts bakepulver
- 1 ts natron
- 2 dl melk, romtemperatur
- 1,5 dl gresk yoghurt
- 5 hvitløksfedd
- Olje

Slik gjør du:

1. Bland sammen gjær, sukker og romtemperert vann i en liten bolle og la det stå i ti minutter.

2. Bland sammen mel, bakepulver og natron i en stor bolle.

3. Miiks sammen gjærblandingen, yoghurt og melk. Tilsett deretter denne miksen med melet i den store bollen. Rør og kna med hendene til deigen blir smidig og fin.

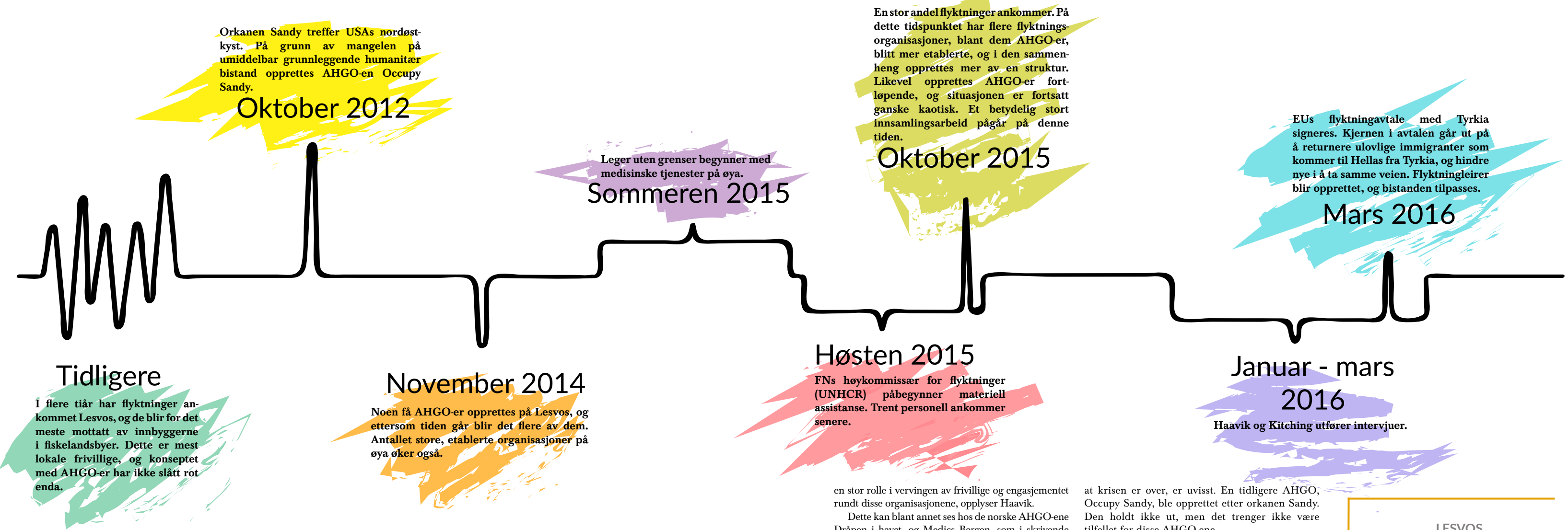
4. La deigen heve i to timer.

5. Del opp i tolv emner og kjevl eller mos de utover med hendene. De skal være som en tynn pizzabunn og litt pæreformede.

6. Sett stekeovnen på høyest mulig temperatur, med en stekeplate inne i ovnen. Poenget er å etterligne en tandooriovn. Når ovnen har nådd høyest mulig varme legger du ett av emnene på et bakepapir, og pensler på litt finhakket hvitløk og olje.

7. Ta forsiktig ut det varme stekebrettet og la nanen steke i omtrent fem minutter. Følg nøye med.

8. Nan passer til mange ulike retter. Kan fryses.

Bistandens nye ansikt

De er ikke store på erfaring eller størrelse, men de mange bistandsorganisasjonene som oppstår i en krise har en økende påvirkning.

TEKST: Britta Benz GRAFIKK: Tanja-Irén Harsvik Haugen

De fleste kjenner til de store, veletablerte bistandsorganisasjonene som Røde Kors og Leger uten grenser. Mer anonyme er derimot små organisasjoner som blir stiftet som en umiddelbar respons på en krise. Disse har vokst både i antall og påvirkning de siste par årene, men det eksisterer lite informasjon og dokumentasjon på disse som en helhet. Det bestemte mastergradsstudentene i folkehelse, Hanne J. Haavik (26) og George T. Kitching (24) seg for å gjøre noe med. De spesialiserte seg innen global helse ved NTNUs fakultet for medisin og helsevitenskap.

- Vi hadde kommet litt inn på temaet i forelesninger og samtaler, og da oppdaget vi etter hvert at det fantes mangel på informasjon om disse organisasjonene. Hvem er de, hvor kommer de frivillige fra, og ikke minst, hvordan er disse organisasjonene satt sammen, spør Kitching.

Gjennom diverse intervjuer i tidsrommet januar til mars i 2016 samlet de inn informasjon om disse organisasjonene, som de har valgt å kalle Ad Hoc Grassroots Organizations (AHGO). I arbeidet deres har de fått hjelp av tre andre ved NTNU.

Når hjelpen ikke når fram i tide

Både etter orkanen Sandy i 2012, og for flyktningene som først ankom Lesbos i 2014 og 2015, kom krisehjelpen fra de store bistandsorganisasjonene fram relativt sent. Da spilte AHGO-er en kritisk rolle med å fylle bistandsvakuemet som oppstod.

- Den store fordelene med dem er at de har muligheten til å yte hjelp med en gang, om det så går ut på å transportere materiell fra A til B, eller å ta imot flyktningene. Dette gjør de på en måte som de større organisasjonene ikke umiddelbart kan, konstaterer Haavik, før hun legger til:
- En av de store ulempene er at mange av de frivillige er uforberedt på hva som venter dem når de kommer fram. De innser kanskje ikke helt at det nettopp er en krise de lander midt oppi.

De store organisasjonene er kanskje mer effektive og bedre utrustet til å takle disse krisene, blant annet på grunn av finansieringen og størrelsen på antallet trente og opplærte, men dette nytter ikke hvis de ikke er til stede tidsnok.

- En av grunnene til at de større organisasjonene ble forsinket, var at det tok relativt lang tid før den greske regjering ba dem om å bistå, sier Kitching.

Lavere terskel

AHGO-er blir mer vanlige, og spiller en stadig viktigere rolle innen bistandsarbeid, og da spesielt krisehjelp. De to masterstudentene ser på disse nye, mindre organisasjonene som «bistandens nye ansikt». Haavik forteller at med økt globalisering blir terskelen for å melde seg som frivillig stadig lavere, der hendelser som skjer langt unna på sett og vis kommer mye nærmere oss enn før. Fellesnevneren for de frivillige er deres engasjement.

- Sosiale medier og ordet på gata spilte og spiller

en stor rolle i vervingen av frivillige og engasjementet rundt disse organisasjonene, opplyser Haavik.

Dette kan blant annet ses hos de norske AHGO-ene Dråpen i havet, og Medics Bergen, som i skrivende stund har facebooksider med henholdsvis rundt 11 600 og 2 100 likerklipp.

AHGO-ene som ble intervjuet varierte fra helt flate strukturer hvor kandidater til en eventuell maktposisjon ble bestemt ved konsensus, til organisasjoner med seks nivåer, fra en administrerende direktør ned til de frivillige på Lesbos.

- En av forskjellene vi observerte mellom store organisasjoner og AHGO-er var at de store ofte er bygget og basert på humanitære prinsipper, mens AHGO-ene vi intervjuet bare snakket litt om dem, sier Kitching.

Framtidens flyktninger

Hvorvidt organisasjonene som ble stiftet som en respons på flyktningekrisen har en levetid etter

at krisen er over, er uvisst. En tidligere AHGO, Occupy Sandy, ble opprettet etter orkanen Sandy. Den holdt ikke ut, men det trenger ikke være tilfellet for disse AHGO-ene.

- Denne flyktningekrisen har vart noen år nå, og den ser ikke ut til å ta slutt i nær framtid. I tillegg vil man få en økt andel klimaflyktninger de neste årene, sier Haavik.

Det er derfor sannsynlig at AHGO-ene stiftet i 2015 og 2016 på grunn av den nåværende flyktningekrisen, vil fortsette sitt arbeid i ubestemt tid. Haavik og Kitching mener det er mye potensiell forskning som kan gjøres på disse.

- Det eksisterer blant annet enda ikke et verktøy som måler hvor effektivt forskjellige typer hjelpearbeid fungerer, forklarer Haavik.

Hun håper at forskningen de har gjort på temaet om å prøve å forstå disse nye bistandsorganisasjonene kan brukes til å forbedre framtidens bistandsarbeid. **UD**

LESVOS

- Ofte kjent som flyktningøya, og dukket opp i den siste episoden av NRKs nye serie *Flukt*.
- Er en av de greske øyene som ligger nærmest Tyrkia.
- Har cirka 90 000 innbyggere, og er omtrent på størrelse med Gran Canaria.
- FNs høykommissær for flyktninger sier at 468 883 flyktninger ankom øya mellom januar og desember 2015.

Kilde: snl.no

SØNDAG 11. JUNI 2017

TOPP7

TRONDHEIMS RÅESTETUR

Meld deg på:
www.topp7.no

Trondhjems Turistforening

PALLEN I DAMEKLASSEN: Vinneren Marte Hoff Hagen (midten), flankert av andreklass Marta Ulvensøen (venstre) og tredjeplass Aurora Fossøy (høyre).

En kuriositet få mestrer

Studentlekene kanskje særeste gren, innendørs orientering, ble gjennomført i gangene på Dragvoll.

TEKST: **Andreas Alstad, Audun Fegran Kopperud** FOTO: **Dennis Brkic**

To år etter TV2-profil Henrik Elvestad prøvde seg som innendørs o-løper i Studentlekene 2015, var det igjen duket for lekenes kanskje særeste gren. Et bygg som selv femteårsstudenter har problemer med å finne fram i, huser idretten teknisk ansvarlig karakteriserer som «en kuriositet».

– Dette er et lavterskelsarrangement som er en del av SL-trippelen. Her har vi skiløpere og roere blant deltakere. En del av de påmeldte ønsker bare å gjøre noe morsomt og utenom det vanlige, forteller teknisk ansvarlig Jonas Klausen Espedal.

Innendørsorientering er en idrett som også praktiseres hos søta bror. Stockholm Indoor Cup er et innendørs orienteringsløp som har blitt arrangert siden 2013. I år var tidligere verdensmester i stafettorientering Gustav Bergman en av nesten 800 deltakere.

Hva gjør innendørsorientering spesielt?

– Et strekk mellom to poster går kanskje over hele kartet, men posten kan vise seg å egentlig bare være en etasje og rett over deg. Eller motsatt: Et strekk kan være tre cm på kartet, men man må gjennom hele bygget og ned to etasjer, forklarer Espedal.

Knekke koden
Innendørsorientering er en idrett få, om noen, trener til, og enda færre mestrer.

– I innendørsorientering må man «knekke koden»

for hvordan man må tenke mellom de ulike etasjene. Når man får en oversikt som det, kan man plutselig løpe veldig fort. Det gøyale med dette er at nesten ingen får en slik oversikt.

Espedal forteller at forutsetningene for å gjøre det bra i innendørsorientering er like for både skiløpere, roere og orienteringsløpere som er de representerte idrettene under arrangementet.

– Innendørsorientering er omtrent like relevant for orientering som om skigruppa hadde invitert til et klassisk skirenn bare uten staver. Det er morsomt og noe annet enn vanlig langrenn, men det er ikke gitt at en langrennsløper får det mye bedre til enn en løper.

Noe kjendis-trekkplaster var ikke påmeldt til årets arrangement, som taler 37 deltakere fordelt mellom dame og herre-klasse.

– Dessverre har deltakertallet gått ned siden 2015, forteller Espedal skuffet.

Hodelykt og badedrakt
Fra observasjonspost ved kantina ble det overhørt bannskap fra flere forvirrede deltakere. KonkurransEinstinkt var tydelig i akt fra de fleste deltakerne, med tung pust og faste blikk. Selv deltakere som tilsynelatende var med for gøy, blant annet med badedrakt fra 60-tallet og badebukse fra nyere årstall, virket innbitte. Deltakerne i NTNUI-

overdel virket som de satset hardest. Flere stilte med hodelykt i Dragvolls kveldsmørke ganger.

Vinneren i kvinneklassen, Marte Hoff Hagen, studerer elektronikk og elektronisk systemdesign på Gløshaugen og representerer NTNUI. Vinnertiden var 10:38.

– Jeg har forberedt meg ved å se gamle kart og løp fra i fjor. Jeg gjorde ingen store feil og tok det rolig gjennom hele løpet.

Hoff Hagen forteller at innendørsorientering er noe helt annet enn normal orientering, som hun ellers løper. Spesielt dette med at løpet foregår over forskjellige plan er en utfordring.

– Kartet er helt forskjellig fra vanlig så man må tenke på en annen måte, men jeg synes det er veldig gøy, forteller hun lykkelig etter triumfen.

Vegard Blomsæth Johnsen (25) kom på sjetteplass i herreklassen. Han mener det kunne gått bedre.

– Det er å finne de riktige trappene som er cluet her. De fikk jeg ikke til hver gang, slår Johnsen fast.

Han innrømmer å ha sett på kartet på forhånd, dog kanskje ikke godt nok. Johnsen påpeker at det er tredje gang han er på Dragvoll i det hele tatt.

– Jeg regner med at de som var på pallen i dag går på Dragvoll ja, sier Johnsen og ler. **UD**

Resultater Studentlekene 2017

22. - 26. februar ble Studentlekene arrangert for sjette gang i Trondheim. Her har vi samlet resultatene etter lekene.

TEKST: **Sportsredaksjonen**

FOTO: **Lasse Georg Tønnessen**

LANGRENN

50 km:

- Christian Berge Foyn, NTNUI
- Jakob Meløy, NTNUI
- Hans Christian Tungesvik, NTNUI

30 km:

- Britt Ingunn Nydal, NTNUI
- Åsne Salte Håland, NTNUI
- Synnøve Bruland, NTNUI

Sprint herrer:

- Jakob Mestvedthagen, NTNUI
- Jakob Meløy, NTNUI
- Ola Jordheim, NTNUI

Sprint kvinner:

- Britt Ingunn Nydal, NTNUI
- Synnøve Bruland, NTNUI
- Elise Rivenes Hagen, NTNUI

5 km kvinner:

- Britt Ingunn Nydal, NTNUI
- Anine Ahlsand, NTNUI
- Åsne Håland, NTNUI

10 km menn:

- Ola Jordheim, NTNUI
- Hans Christian Tungesvik, NTNUI
- Asbjørn Madsstuen, NTNUI

FEKTING

- Casper Bergh, BSI
- Fredrik Ulvin, NTNUI
- Henrik Trandem, NTNUI

BASKET

Kvinner:

- 1. NTNUI Shakers
- 2. OSI
- 3. NHHI Basketjenter

Herrer:

- 1. TSI
- 2. NTNUI Nerds
- 3. OSI Dudes

LACROSSE

Kvinner:

- 1. NTNUI 1
- 2. GSI
- 3. HIOA Lacrosse

Herrer:

- 1. NTNUI
- 2. HIOA Lacrosse.
- 3. SBIOA

BADMINTON

Herresingle:

- 1. Sturla Flåten Jørgensen, OSI
- 2. Carl Christian Mork, OSI
- 3. Håkon Skogland Halvorsen, NTNUI

Herredouble:

- 1. Sturla Flåten Jørgensen & Carl Christian Mork, OSI
- 2. Anne Klyve & Fredrik Andresen, OSI
- 3. Håkon Skogland Halvorsen & Sebastian Schoder Moreno, NTNUI

Damesingle:

- 1. Anne Klyve, OSI
- 2. Mari Bøe, NTNUI
- 3. Maria Carlheim-Müller, NTNUI

SQUASH

Herrer:

- 1. Sondre Vatnebryn, BI Trondheim
- 2. Isak Joramo, NTNUI
- 3. Børge Størvold, NTNUI

Kvinner:

- 1. Chloé Kalvø, NTNUI
- 2. Victoria Fjellbirkeland, NTNUI
- 3. Emma Svaleheim, OSI

ORIENTERING

Herrer:

- Brynjar Larssen Bakken, NTNUI
- Kristian Joten Andersen, NTNUI
- Vegard Joten Andersen, NTNUI

Kvinner:

- Marte Hoff Hagen, NTNUI
- Marta Ulvensøen, NTNUI
- Aurora Fossøy, NTNUI

INNEBANDY

Kvinner:

- 1. NTNUI 1
- 2. BSI 1
- 3. SBIOA 1

Herrer:

- 1. SBIOA
- 2. NTNUI 1
- 3. BSI Innebandy

HÅNDBALL

Kvinner:

- 1. OSI D1
- 2. BSI D1
- 3. OSI 2

Herrer:

- 1. OSI 1
- 2. NTNUI #EMNEKNAGG
- 3. NTNUI 1

Forbrukertest av vaskemiddel: Dyrest ikke alltid best

Slik kan du vaske skittentøyet uten å blakke deg.

TEKST: Linn Victoria Brekke

FOTO: Hedda Rysstad

Det finnes flere ulike vaskemiddel på markedet. Det kan være vanskelig å vite hva man bør velge når prisforskjellene er såpass store. Vi har testet fem ulike merker, fra billigmerker som First Price og Biotex, til Omo, som er litt høyere opp i prisklassene.

Kjipt å være fattig student

De fleste studenter kjenner seg sikkert igjen i det å ha lite penger på slutten av måneden. For de som ikke har jobb ved siden av skolen, kan det fort bli litt tynt i lommeboka.

På stramt studentbudsjett er det viktig å prioritere, og da havner kanskje ikke vaskemiddel høyt opp på lista. Vaskemiddel kan være nokså dyrt, spesielt hvis man vil være helt sikker på at klærne blir fine og rene og de vanskelige flekkene forsvinner.

Tre forskjellige typer vaskepulver og to typer flytende vaskemiddel skulle testes. Ti helt rene kluter ble skitnet til med egg, nugatti, ketsjup og foundation. Alle maskinene ble kjørt på samme program: 40 grader kulørtvask, og det ble tilsatt tilsvarende lik mengde med pulver og vaskemiddel for å få mest mulig nøyaktig resultat.

Resultat: Flytende er best

Den gode nyheten er at alle merkene fjernet de fleste

flekkene, den dårlige nyheten er at ingen klarte å fjerne foundationflekkene. Resultatene er basert på pris, lukt og hvor mye av sminken som hvert middel klarte å fjerne.

Den store vinneren både når det gjelder resultat og pris er Europris sitt eget flytende vaskemiddel, Premium Effekt Color. Denne fine, fargerike flaska rommer 750 ml og 17 vask. Premium Effekt er den som har tydeligst resultat på fjerning av foundationflekkene, selv om den ikke fjernet alt. Det skader ikke at vasken luktet godt heller.

Omo Color kommer på en sterk andreplass, men den er også den dyreste i testen og en av de to som tilbyr minst mengde vask. I likhet med testens vinner gjorde Omo det relativt bra på foundationflekkene. Grunnet den høye prisen og at den ikke var like effektiv på flekkfjerning, når den ikke helt til topps.

På tredjeplass finner vi vaskepulveret Biotex Color. Tidligere tester av vaskemiddel har vist at pulver kommer best ut. Derfor var det noe overraskende at alle de tre pulver-vaskemidlene havnet lengst nede på lista i denne testen. Av de tre var det Biotex Color som luktet best, og prisen er også veldig gunstig.

På en delt siste plass finner vi Unik Color og First Price farget og hvitt tøy, begge tilhørende Norgesgruppens billigmerker. Ingen av merkene var

særlig effektive på flekkfjerning og ikke luktet vasken spesielt ren heller. First Price er den billigste i testen, men i denne omgang er det ikke nok når det ikke lukter rent. **UD**

Testen tar ikke høyde for eventuelle langtidseffekter ved bruk av vaskemidlene.

TEST AV VASKEMIDDEL

• Premium Effekt Color: flytende, rommer 17 vask (750 ml), 20 kr på Europris

• Omo Color: flytende, rommer 17 vask (595 ml), 49,90 kr på Europris

• Biotex: pulver, tilsvarer ca 18 vask (0,6 kg), 24,90 kr på Europris

• Unik Color: pulver, tilsvarer 27 vask (1,1 kg), 29,80 kr på Bunnpris

• First Price farget og hvitt tøy: pulver, tilsvarer 79 vask (3 kg), 10,90 kr på Bunnpris

SAMFUNDETLEDER

Gabriel Qvigstad, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

Studentene er også vanlige beboere

«Vi aner konturene av en helt annerledes Midtby som er tilpasset studentene og ikke vanlige beboere,» sto det i et innlegg i Adressa onsdag 1. mars. «Studentene tar over sentrum» var overskriften.

De fleste studentene er innflyttere, bor her i et gitt antall studieår, og flytter deretter fra byen. Studentene bor i «studiebyen Trondheim», men er ikke innbyggere i Trønderhovedstaden. Vi setter vårt preg på byen, men lever ofte segregert fra byens øvrige befolkning. Er dette et problem? Ja, det er det.

Personlig mener jeg at studentene og byens øvrige befolkning burde samhandle mer. Studentene bør engasjere seg i byen, og byen bør bry seg om studentene. Slik vil vi fortsette å bygge Trondheim sammen. Når man flytter til en ny by for mer enn et år burde man bytte bostedsadresse så fort som mulig. Dette er nødvendig for å få fastlege, og benytte seg av sin demokratiske plikt under valg. Hadde alle studentene stemt i Trondheim, ville også politikerne vært mer interesserte i hva vi mener. For eksempel

kunne vi hatt mer slagkraft i saken om fjerning av nattakst på buss. 37 000 stemmer er mye verdt ved valg, men når studentene ikke har stemmerett i byen, blir vi mindre interessante.

Samfundet har det siste året hatt fokus på å nå ut til byens øvrige befolkning. Dette har ført til et samarbeid med blant annet Trondheim Calling, Adressa, og Nidarosdomen. ISFiT og UKA bruker mer av byrommet. Trondheim er avhengig av at studentene også engasjerer seg utenfor «studentbobla» for at flere skal ønske å bli igjen i byen etter endt studie. De fleste har ruslet nedover Nordre gate en vanlig hverdagskveld. Det er ikke mye liv og røre der. Det er tydelig at det er plass til flere personer inn i Midtbyen, både studenter og andre. En utvikling mot flere studenter i Midtbyen kan derfor også være en utvikling mot mer liv i Midtbyen.

Selv om studentene lager kultur og debatt gjennom frivillighet, er målgruppa ofte hele byens befolkning. Studentersamfundet er en av Norges største kulturprodusenter, og UKA Norges største kulturfestival, mens ISFiT er en festival som bringer hele verden til Trondheim. Studentene er også mer enn Samfundet. Linjeforeninger, ideelle foreninger, og studentpolitikken står for tilstedeværelse i byen i tide og utide. Studentene skaper farge, fest, og særegenhet for Trondheim by. Hvem kan virkelig mene at dette ikke er verdt noe for byens øvrige befolkning? Jeg avslutter med et sitat jeg plukket opp på Rådhuset: «Trondheim uten studentene ville vært Steinkjer», og det ønsker vel ingen av oss.

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til mellom 1800 og 3500 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på underdusken.no.

Kontakt debattredaktør Kjell Robin Skyberg Eikrem på debattredaktor@studentmediene.no

STUDENTKVITTER

Følg oss på twitter.com/dusken.no

... at har aldri sett @gabrielqvig så fremoverlent før #samfundsmøte #fitte @Spitposten

Det var i 1973 at det ble åpnet for at kvinnelige medlemmer kunne ta med seg mannlig følge. #ledervalg #samfundsmøte @magnemahre

Menn ble invitert til å snakke om fitte på Samfundsmøte. To menn gikk forsiktig opp, og har nå lært at sperm ikke forsvinner opp i fitta. @Ellinorbog

GARANTERT noen som tenkte "Whaaaaat kan man få billigere burger på Sesam med Samfundet-medlemskap?" #samfundsmøte @nougatcrisp

"Økologisk katastrofe på vaginalt nivå" - gynekolog om effektene av intimbarbering på Samfundsmøte om Fitte. @Ellinorbog

Folk som flagger er som facebook-gratulasjoner for oss kongelige - vi later som vi ikke bryr oss, men blir triste om det er færre enn i fjor. @KongenDin

ILLUSTRASJON: Inger Sidonia Krajci

God undervisning må verdsettes

For at studentene skal få et best mulig tilbud, må vi sørge for at god undervisning lønner seg, skriver Norunn Tveiten Benestad og Kristin Vinje fra Høyre.

NORUNN TVEITEN BENESTAD
Stortingsrepresentant for Høyre

KRISTIN VINJE
Stortingsrepresentant for Høyre

Det er nok fremdeles slik at det er mer attraktivt å satse på forskning enn på undervisning for en som er faglig ansatt ved et universitet eller en høyskole. Sånn bør det ikke være. Regjeringen har lagt fram en stortingsmelding om kvalitet i høyere utdanning hvor det foreslås systemer for å få utdanning og undervisning opp og fram.

I dag er det slik at kravene til forskningskompetanse øker i takt med stillingene, men det samme gjelder ikke for undervisning. Det finnes derfor ingen økte krav til undervisningskompetanse fra lavere til høyere stillinger. Dette fører til at det for en faglig ansatt er mer karrierefremmende å satse på forskning, framfor å satse på å utvikle god undervisning og gode utdanningstilbud. Dette ønsker vi å gjøre noe med.

NTNU har, sammen med UiB og UiT, allerede utviklet et slikt system. Det ønsker vi å berømme NTNU for. Her må undervisere vise til at de har fått på plass gode studieopplegg og produsert lærebøker eller lignende for å bli det som heter en merittert underviser. Det er positivt at blant annet NTNU har

gått i front for dette og allerede innført dette systemet fra årsskiftet. Samtidig vet vi at det foregår mange endringer ved flere institusjoner som begynner å tenke i samme retning.

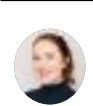
For å løfte kvaliteten på undervisningen ønsker vi å stille krav om at alle universiteter og høyskoler, alene eller sammen med andre, i løpet av to år skal etablere slike systemer som bidrar til at arbeidet med å utvikle god undervisning lønner seg. Det gjør vi for å sikre at studentene skal få et best mulig tilbud ved landets universiteter og høyskoler.

ILLUSTRASJON: Pernille Grimsrud

Gjør din lønn grønn!

Elisa Elmies oppfordrer dagens studenter til å ha et større fokus på det grønne skiftet og samfunnsansvaret man har gjennom utdanningen.

ELISA ELMIES
Klimadagen 2017

Som student er verken bærekraft eller det grønne skiftet ukjente begrep. På sin blogg skriver rektor Gunnar Bovim at NTNU har som mål at alle uteksaminerte studenter har gode verdier og grunnleggende kunnskaper om bærekraftig utvikling. Men hva bruker vi egentlig denne kunnskapen til når vi begynner i arbeid? Som student og ung arbeidstaker forventes det at vi er nyskapende og initiativrike. Hva om hver nyutdannede ikke bare var dette i sitt arbeid, men også i sin utforming av arbeidsplassen? Å gjøre sin lønn grønn kan gå fra små grep som søppelsortering

til å ha fokus på større prosesser som materialbruk og transport.

En god utdanning som vektlegger det grønne skiftet gjør oss i stand til å se hvor det er rom for forbedringer og hvor vi kan finne nye løsninger på utfordringer. I tillegg gjør et økt fokus på miljø og klima at bærekraft og lønnsomhet kan gå hånd i hånd. Se for eksempel på Veidekke som har forpliktet seg til FNs togradersmål. Deres ambisjon om å være best på miljø i praksis har ført til utvikling av mer miljøvennlige betongsammensetninger som reduserer CO2-utslipp. Samtidig jobber de med omlegging til lavtemperaturasfalt, også kalt framtidens asfalt.

Dette er eksempler på initiativ som ikke hadde vært mulig uten en teknologisk bakgrunn

og et sterkt ønske om å ha utelukkende positiv innvirkning på dagens bærekraftarbeid. Det handler om å være smart når man skal bli grønnere. Vi som er studenter må bruke vår kompetanse til å løse utfordringene vi står framfor i dag, både som enkeltmenneske og utad i samfunnet.

Vi i Klimadagen har et sterkt ønske om at dagens studenter skal ha et enda større fokus på det grønne skiftet og det samfunnsansvaret som følger med utdanningen. 7. mars arrangeres derfor Klimadagen med tematikken «Gjør din lønn grønn». Velkommen til en hel dag med inspirasjon og innsikt rundt hvilke muligheter som finnes for å bruke akkurat din utdanning til å jobbe for en grønnere framtid.

DEBATTKALENDER

ONSDAG 8. MARS
8. mars-markering i Trondheim
Når: 17.00
Sted: Torvet
Markering av den internasjonale kvinnedagen. Det vil bli kulturelle innslag og appeller.

LØRDAG 11. MARS
Samfundsmøte: Tanker om døden
Når: 19.00
Sted: Storsalen
Døden er rundt oss gjennom livet, likevel er det et emne man sjelden snakker om. Dette er noe Studentersamfundet ønsker å sette fokus på, og det blir diskusjon rundt de filosofiske, religiøse og hverdagslige sidene ved døden og det som eventuelt kommer etter.

LØRDAG 18. MARS
Samfundsmøte: Kunstig intelligens
Når: 19.00
Sted: Storsalen
Hva vil utviklingen av kunstig intelligens ha å si for oss? Innledere vil komme og snakke om temaet, og det vil være åpent for debatt i Storsalen.

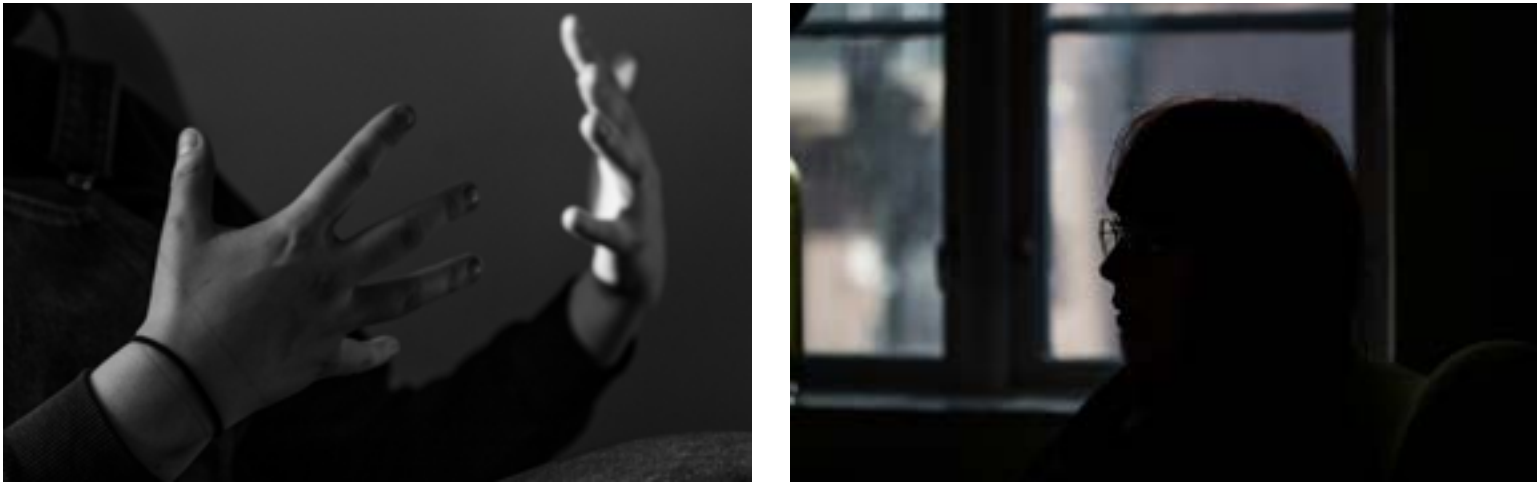
MANDAG 20. MARS
Klimavalg 2017: Hva mener stortingskandidatene?
Når: 19.00
Sted: Litteraturhuset i Trondheim
Klimavalgalliansen arrangerer samtaler med aktuelle stortingskandidater fra Trøndelag, og spør om deres mening rundt dagens klimaspørsmål. Denne gangen er Lars Haltbrekken fra SV gjest.

Når privatlivet blir offentlig

Hva gjør en 21-åring når hun møter
sine egne nakenbilder på nett?

TEKST: Ragnhild Midtbo, Elise Rønningen

FOTO: Lasse Georg Tønnessen, Marthe Stoksvik

DET INGEN SKULLE SE: «Lone» hadde lagret nakenbilder på et område hvor kun hun og en venninne hadde tilgang. En dag var de over alt på nettet.

- Hvis man alltid må tenke over hva man gjør på privaten, i frykt for at det kan bli offentlig, har man ikke lenger et trygt privatliv.

EMMA HOLTEN

Det var tidlig morgen, og sosiale medier var første stopp. Denne morgenen var noe litt annerledes enn vanlig. Ti meldinger på Facebook og flere nye følgere på Instagram. Alle var fra menn hun ikke kjente. Flere av meldingene så veldig like ut, men ingen gav noen mening for halvtrotte «Lone». Etter en stund fikk hun enda en melding, nok en gang fra en ukjent mann. Denne gangen var innholdet noe helt annet. Hun sank litt sammen, og det gikk opp for henne hva som hadde skjedd. Lone hadde noen nakenbilder på en anonym side. Ingen hadde tilgang, bortsett fra hun og venninnen. Dette skulle ingen andre vite om, og hun trodde ingen andre visste noe om det heller. Helt til meldingene konstaterte noe annet. Hennes private bilder var lekket på en offentlig nettside. Febrilsk søkte hun opp seg selv og ble møtt av sjokkerende mye informasjon.

- Profilbildet mitt på Facebook lå der, adressen min, nummeret mitt, til og med at jeg hadde en hund. Etter hvert begynte folk å oppsøke meg

på døra mi, og en mann hadde til og med hundegodteri med som gave. Jeg var helt i sjokk.

STALKER. Hun ble nervøs, utrygg, og paranoid. Noe hun hadde all grunn til. Flere ganger fikk hun og kjæresten øye på en mann utenfor vinduet deres. Da de gikk ut for å prate med han, var han borte. Ikke visste de hvem han var eller hva han ville, men de hadde en mistanke. Senere fant de fotavtrykk i snøen mot buskene og en haug med sigarettstumper.

- Vi hadde store panoramavindu på stua, som vi ble nødt til dekke med pledd og gardiner. Vi kjøpte utelys som reagerte på bevegelser slik at han ikke skulle komme tilbake. Jeg hadde rett og slett fått meg en stalker.

Til slutt ble det for mye og hun valgte å flytte. Hun hadde til og med vurdert hemmelig adresse, slik at hun skulle føle seg trygg. Alt dette på grunn av noen uskyldige nakenbilder hun trodde ingen andre skulle se.

- Når menn jeg ikke kjenner velger å møte opp på dør med hundegodteri og gjemmer seg i buskene, er ►

HVA ER HEVNPORNO?

- Når intime bilder eller videoer blir distribuert på internett uten samtykke fra avbildede.
- Bildene eller filmene er ofte lastet opp av forsmådde eks-kjærester for å hevne seg, eller stjålet av hackere.
- Et mer dekkende begrep er derfor pornografi uten samtykke.
- 9 av 10 av ofrene er kvinner.
- 68 prosent av ofrene er mellom 18 og 30 år gamle. 27 prosent er mellom 18 og 22 år gamle.

Kilde: <https://www.ung.no>

- Det å bli fratatt muligheten til å bestemme over sin egen kropp er noe av det verste som kan skje en person.

EMMA HOLTEN

det bare én ting å gjøre. Vi prøvde å ringe politiet, men de kunne ikke gjøre noe så lenge mannen ikke hadde gjort noe ulovlig. Jeg følte meg ikke trygg lenger.

SAMTYKKE. På kaféen Mormors Stue sitter Emma Holten. Menneskerettighetsaktivist, feminist, og redaktør for *Friktion Magasin*. Hun har selv vært gjennom det samme som «Lone», og hennes personlige bilder ble spredt på internett. Bilder hun trodde ingen andre skulle se.

– Det å bli fratatt muligheten til å bestemme over sin egen kropp, er noe av det verste som kan skje en person. På en eller annen måte vil man føle seg avslørt og man blir aldri den samme i ettertid.

Man kan se at dette er noe hun virkelig har tenkt gjennom tidligere. Hun er engasjert, men likevel veldig frustrert. Alt lå ute. Hennes fulle navn og adresse, familiemedlemmer.

– For meg handlet det om retten til privatliv.

Hvis man alltid må tenke over hva man gjør på privaten, i frykt for at det kan bli offentlig, har man ikke lenger et trygt privatliv. Mange trodde jeg skammet meg over nakenbildene, og det var forferdelig. Men jeg skammet meg ikke på grunn av at jeg var naken, det handlet om at jeg selv skulle velge når og eventuelt om mine private bilder skulle publiseres.

SAMHOLD. Emma Holten beskriver seg selv som heldig. Hennes familie og kjæreste støttet henne, noe hun har erfart at ikke alle ofre av hevnporno opplevde. Hun reiser ofte rundt på skoler i Danmark og snakker med ungdommer. Likevel fokuserer hun på å snakke med de nærmeste.

– Det viktigste for meg var at noen støttet meg. Det er viktig at de rundt vet hvordan dette kan føles for en person. Ofrene tenker ofte at desto mindre man snakker om det, desto større sannsynlighet er

det for at det forsvinner. Likevel er det ikke alltid slik. Tre år etter overgrepene valgte Emma Holten å gjøre noe andre kanskje ikke ville gjort, hun publiserte en bildeserie med nakenbilder av seg selv, *Samtykkeprosjektet*. Naturlig nakenhet, hvor hun selv bestemte hva andre folk skulle se.

– Jeg bestemte selv å publisere disse bildene, noe som i utgangspunktet skal være mitt valg. Da jeg ble utsatt for hevnporno ble jeg frastjålet valget om hva som er mitt privatliv. Jeg kan ikke voldta meg selv, og jeg kan heller ikke utføre hevnporno mot meg selv.

SOSIALE MEDIER. «Lone» var også en av de som bestemte seg for å ta kontroll over eget privatliv. Sosiale medier var nok en gang første stopp. Det viktigste var å selv bestemme hva som skulle publiseres, og hvem som skulle se dem.

– Jeg valgte å publisere andre nakenbilder på mine egne profiler. Det er jo tross alt bare nakenbilder, noe som ikke kan skade deg så lenge man

ikke lar det skade. Det er utrolig kjipt, men det er ikke så mye å gjøre med.

Tilbakemeldingene var blandet. Normalt sett var det positive tilbakemeldinger fra menn og noen ganger var det positive tilbakemeldinger fra jenter også.

– Man forventer egentlig positive tilbakemeldinger fra menn. Når jenter derimot gir positive tilbakemeldinger på nakenbilder, ser man mer positivt på det man har gjort.

SKAM. Jørgen Lorentzen, kjønnsforsker, litteraturviter og leder for Hedda Foundation, jobber effektivt med fokus på likestilling, demokrati og menneskerettigheter. Under ISFiT debatterte han kjønn og seksualitet med blant andre Emma Holten, hvor en av de store problemstillingene var skam.

– Det jeg ikke forstår er hvorfor skam er knyttet til ofre i slike saker. De som burde føle seg skamfulle er jo gjerningspersonene. Hvorfor er det slik at den som allerede er maktesløs også skal føle på skam?

Tilbake på Mormors Stue nøler Emma Holten litt i det spørsmålet om skam blir nevnt på nytt. Til slutt sier hun seg både enig og uenig med Jørgen Lorentzen.

– Skam utgjør ikke noe positivt i samfunnet. Det er selvfølgelig fint om gjerningspersonen føler skam, men det er like viktig at man forstår hva man har gjort. Man skal ikke skamme seg fordi en annen person sier at man har gjort noe forferdelig. Det er

viktig at man selv forstår hva man har gjort.

Den siste tiden har fokuset på hevnporno blitt mye større, noe som kan føre til både utfordringer og fordeler. Nok en gang nøler Emma Holten litt, men kommer fram til at ingen burde føle seg tvunget til å stå fram som ofre. Likevel mener hun det er positivt at noen gjør det.

– Jeg er glad og stolt over at folk har stått fram nå den siste tiden. Det er nødvendig at vi setter mer lys på slik type kriminalitet. Jeg tror dette har ført til at flere forstår hvor alvorlig det faktisk er.

STRAFF. Seksjonsleder for etterforskning, Anders Sunde Eidem ved Sør-Trøndelag politidistrikt, sier politiet tar dette veldig seriøst. Slik kriminalitet fantes nesten ikke for noen år siden. Politiet har nå sett en brått økende mengde saker som omhandler hevnporno.

– Hevnporno er veldig alvorlig, og slike saker tar vi seriøst. Vi har hatt en del saker til etterforskning den siste tiden, og har et par under etterforskning akkurat nå.

Han nevner også den omtalte «Snapchat-saken» fra 2016. En mann i 20-årene ble dømt til 120 dager ubetinget fengsel, etter å ha delt over 36 000 bilder som var publisert uten samtykke fra de som var avbildet. Sunde Eidem poengterer at denne dommen var den første av sitt slag som omhandlet dataheleri for nedlastning og deling av bilder uten samtykke.

– Vi har dessverre ingen spesifikk statistikk over hevnpornosaker. Ofte anmeldes flere forhold.

Det er heller ingen spesifikk lov som regulerer denne type kriminalitet. Likevel ser vi at de dømmes strengt. Det er viktig å ta disse sakene seriøst.

SØT HEVN. «Lone» bestemte seg tidlig for at dette ikke skulle påvirke henne. Likevel ønsket hun å gjøre noe spesielt. Hun ønsket ikke at andre skulle oppleve det samme som hun måtte gå gjennom.

– Når bildene først blir lagt ut på den siden er det ingen vei tilbake. De kan lagre bildene, og de vil bli postet om og om igjen. Jeg fikk flere meldinger forrige uke, da hadde bildene mine blitt publisert på nytt. Dessverre er det bare noe jeg må leve med.

Flere menn hadde kjærester, koner, foreldre og barn. Da hun fikk meldingene følte hun det var nødvendig at de også ble informert om hvilke nettsider mennene så på.

– Jeg har ofte sendt meldingene jeg har fått om bildene mine til kjærester eller foreldre. Jeg mener de fortjener å vite hvilke nettsider barna deres eller kjæresten sitter på. Jeg forteller også andre jenter hvis jeg oppdager at de er publisert på den siden.

Enkelte kjærester og foreldre reagerte med takknemlighet, andre ble frustrerte og ønsket ikke at «Lone» skulle kontakte dem igjen. Dette stoppet ikke henne.

– Det var veldig kjedelig å få meldingene. Nå håper jeg de synes det var like kjedelig å sende dem. **UD**

Lones navn er endret i teksten.

- Når jenter gir positive tilbakemeldinger på nakenbilder, ser man mer positivt på det man har gjort.

«LONE»

Latter og læring

Det er ikke så mange forelesere som roper setninger på tysk i timene sine. Det stopper ikke Sabrina Ramet.

TEKST: Julie Noodt FOTO: Silje Krager

«No, no, no
It never is too late!
No, no, no
To overthrow the state!»

Det er mandag ettermiddag, og Sabrina Ramet, professor i statsvitenskap, synger en av de selvskrevne sangene sine. Hun har nettopp holdt en forelesning i Politisk teori, og studentene har forlatt auditorium D15. Etter to timer med masse energi, lyder og gestikulering med lange armer er hun relativt rolig. Hun smiler fortsatt lurt og bryter ut i latter fra tid til annen, men er mer avslappet. Hun synger for meg og fotografen for å demonstrere hvordan hun pleier å starte forelesningene sine.

– Jeg har alltid likt humor. Det gir meg glede og gjør livet verdt å leve. For å lære bort er det nesten «crucial».

Sabrina er kjent blant studentene for å gå med fargerike klær, og i dag er intet unntak. Hun har et

SABRINA RAMET

Alder: 67 år.

Bosted: Født i London, bor nå i Trondheim.

Yrke: Professor i statsvitenskap.

Kjent for: Har skrevet flere humoristiske diktbooks, blant annet *Make Marzipan, Not War*. Er også en godt kjent foreleser som bruker humor og underholdning aktivt i forelesningene sine.

med noen av de selvskrevne sangtekstene hennes.

Hun begynte å skrive dem da hun flyttet til Norge med partneren sin Christine i 2001. Nå har hun skrevet 3-4-500 sider med sangtekster og gitt ut flere humoristiske diktbooks, som for eksempel *Make Marzipan, Not War*.

Hun starter hver forelesning med å synge en av sine egne sanger. I dag ble det «Three popes are better than one», med melodien til «Rudolf er rød på nesen».

– «Danke. Danke schön». Dere får kanskje flere sanger senere i dag hvis dere er hyggelige mot meg, sa hun mens studentene klappet.

– **RART KAN VÆRE BRA.** Under forelesningen minnet hun til tider like mye om en standup-komiker som en lærer.

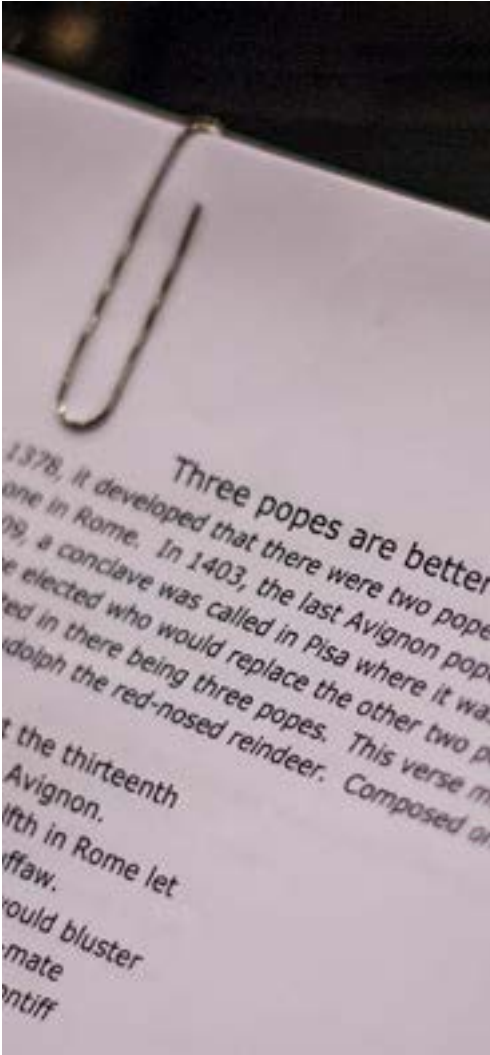
– Er det noen fra England her? Skottland? Irland?

På sekstitallet tjente hun i det amerikanske luftforsvaret, ved en base i Tyskland. Det var en god anledning til å lære språket, og hun har fortsatt ►

svart skjørt, en gul- og svartrutete dressjakke med skulderputer og grønne joggesko. De to veskene hennes, en svart og en beige, ligger på bordet mellom oss. Opp av en av dem stikker en bunke ark

KOMIKEREN: Sabrina Ramet bruker humor for å underholde studentene, men også for å underholde seg selv.

– Jeg ville ikke brydd meg om hva nazistene syntes om meg.

SABRINA RAMET

nytte av tyskkunnskapene når hun underviser. Hun roper ofte ut tyske setninger med tilgjort stemme. Hun har forsikret studentene om at det bare er tull når hun snakker tysk. Hvis det er noe viktig, oversetter hun det til engelsk.

I dagens forelesning kjefte hun på mikrofonen da den ikke var skrudd på, til latter fra de fleste i salen. Å underholde er en del av strategien for å få folk til å komme i forelesningene.

– Det vil alltid være underholdning i disse timene. Noe av det vil være rart. Hvis man vil få studenter til å komme, kan rart være bra.

Hun understreker at rollen hennes er å være lærer, ikke underholder, men mener at underholdningen styrker undervisningen og får den til å virke bedre. Det faller seg naturlig for henne å underholde studentene, for hun trenger å underholde seg selv også.

– Jeg er et vanskelig publikum og kjeder meg lett i forelesninger. Når du snakker foran folk, kan du ikke være kjedelig. Du må være interessant.

I tillegg har læringsmetodene hennes et mer filosofisk aspekt.

– Det er stor variasjon blant menneskene i universet. Jeg har blitt fortalt at det ikke er noen andre forelesere ved NTNU som synger. Hvis

studentene bare har én foreleser som synger, kan det gi dem en idé om at det finnes variasjon i universet.

TOLERANSE. Jeg spør Sabrina om hun har møtt folk som ikke har vist henne den respekten hun forventer. Hun hever øyenbrynene og sier «aldri», tydelig ironisk. Likevel vil hun ikke gå mer inn på saken. Hun sier at hun synes nordmenn er høflige og hyggelige.

Hun ble født i London og bodde der de første ti leveårene sine. Så flyttet familien til California, og siden har hun bodd i en del forskjellige land. Hun forteller med mørk og selvsikker røst at hun er delvis amerikansk, delvis østerrisk, delvis engelsk og delvis norsk.

– Jeg ser på meg selv som kosmopolitisk. Hun byttet kjønn på åttitallet, mens hun fortsatt bodde i USA. Sammen med Christine, som hun refererer til som livspartneren sin, flyttet hun til Trondheim i 2001, da hun ble ansatt ved NTNU. Noe av det hun liker best med Norge er toleransen.

– Jeg er del av to overlappende seksuelle minoriteter. Toleranse er noe jeg virkelig trenger.

Kjønnet hennes er ikke et problem for folk, og det burde det heller ikke være, synes hun.

– Spørsmålene burde være: Gjør jeg en god jobb?

Bryr jeg meg om studentene mine? Kan jeg faget mitt? Publisere jeg ting? Sjekk meg ut på amazon, blunker hun.

ÉN STUDENT. Vi snakker om faren hennes, og mens hun forteller at han kjempet mot Francisco Franco, strekker hun seg etter den beige vesken. Fra den graver hun fram en negleklipper og begynner å klippe den ene neglen. En liten neglebit treffer meg i ribbeinet.

Bryr du deg om hva folk synes om deg?
– Jeg bryr meg om hva noen synes, men jeg ville ikke brydd meg om hva nazistene syntes om meg, for eksempel.

Hun ler rått og sier at man ikke kan bry seg om alt.

– Samtidig er det en del av meg som er som Lyndon B. Johnson. Han ville bli likt av folk. Jeg vil bli likt av studentene mine. Jeg vil at de skal respektere meg, nyte forelesningene mine og sette pris på arbeidet mitt. Hvis jeg ikke brydde meg om hva studentene syntes om meg, ville ikke det vært bra.

Det er ingen tvil om at Sabrina liker å undervise. Forrige semester hadde hun et emne med én student.

– Jeg kunne ha avlyst emnet, men det ville jeg ikke. Det var en flink student, og hun likte

forelesningene veldig godt.

Hvordan var det? Stod du fortsatt der framme og snakket ut i salen?

– Tror du jeg ville hatt et rom på størrelsen med dette for én student? Nei, vi møttes heller på mitt kontor.

HARDT ARBEID. Noe av det som driver henne er at hun er glad i studentene, i tillegg til kjærighet til faget og en sterk pliktfølelse.

– Dette er jobben min, og jeg vil gjøre den så bra som jeg kan. Det skylder jeg studentene.

Hun tar fram en ny sang, «World conquest through spoons».

«Are you up late at night
worrying that old men
will break into your house
and steal your silverware?»

Jeg spør henne om hun har noen råd til unge mennesker, og hun poengterer at hun har jobbet hardt hele livet. Hun mener det er grunnen til at hun har fått de jobbene hun har fått.

– Jeg tenkte før jeg kom til Norge at det var det beste landet på jorden, og så fikk jeg jobb her! Det

har definitivt lønnet seg, utbryter hun entusiastisk.

I tillegg til å spise sunt og å være snill og vennlig, anbefaler hun å være forsiktig med rusmidler.

– Hvis du bruker illegale rusmidler, tar du deg selv ut av konkurransen om jobber og om å komme inn på det studiet du vil.

Sabrina er imidlertid arbeidsnarkoman, i hvert fall ifølge livspartneren Christine. Selv mener hun at hun har blitt bedre med årene. Aller helst kunne hun tenkt seg å jobbe fram til hun sovnet hver kveld, men da får hun ikke sove.

– Så nå ser jeg heller noen timer på tv før jeg legger meg. *NCIS*, for eksempel.

AVSPORINGER. Hun begynner å fortelle om moren, som er 101 år gammel og fortsatt har god langtidshukommelse.

– Glem det. Jeg vet ikke hvorfor jeg sa det. «Cancel that!» roper hun dramatisk.

En stund senere snakker hun om noen av dem hun gikk på videregående med, som på eksamen skrev at offentlig bønn var bedre enn privat bønn, selv om de visste at læreren mente det motsatte.

– Jeg beklager. Jeg vet ikke hvor jeg skulle med det. Jeg er veldig god på avsporinger. Blablablabla! Det er ikke bare avsporinger hun er god på.

Ved å google «Sabrina Ramet» får man opp en 35 sider lang cv med forskjellige fagbøker og andre publikasjoner som hun har skrevet eller redigert.

Av alt du har gjort, hva er du mest stolt av?
– Bortsett fra å overleve? spør hun og ler.

Blikket hennes vandrer over de tomme seteradene. Hun forteller at man kan forvente utfordringer i alle liv, men at hun alt i alt har vært veldig heldig.

– Generelt synes jeg at jeg har levd livet mitt bra, og jeg er en fornøyd person. Partneren min og jeg er veldig forelsket. Vi har også en katt som vi elsker.

På spørsmål om det er noe som irriterer henne, svarer hun tobakkrøyk, uhøflighet og folk som spytter på bakken.

– Hvis du først skal spytte på bakken, gjør det et sted med jord, så vanner du i hvert fall plantene.

Fotografen spør om det er noe som irriterer henne med studentene.

– Nei, de spytter ikke på bakken.

Intervjuet går mot slutten, og Sabrina nikker mot mobilen min, som ligger på bordet og tar opp samtalen.

– Jeg håper at jeg har snakket høyt nok for den lille innretningen din. Hvis ikke kan du komme til kontoret mitt, så sier jeg alt en gang til. **UD**

PÅSKESTEMNING: Sol og snø fylte området rundt Studenterhytta da NTNUs koiestyre satte opp sin unike femkamp.

Kampen om koppen

Tandemski, miniskihopp og spikerhamring sto på agendaen da NTNUs koiegruppe arrangerte sin utradisjonelle femkamp.

TEKST: Henrik Delsbek FOTO: Marthe Stoksvik

En jente tar på seg et par miniski, stiller seg opp foran et lite skihopp av snø, og faller rett bakover. Laget hennes hjelper henne opp på beina igjen mens de ler hysterisk.

– Klassisk 0-meter!

Den spydige kommentaren kommer fra en guttegjeng på fem som står fastspent til et par lange tandemski. Det er en vinnerlyst i luften, som det jo gjerne er under sportsarrangementer. Iblandet den er det også en barnslig glede. Koie-femkampen er kanskje en del av Studentlekene, men den skiller seg markant ut fra resten av tilbudet.

KOIEKOPPENE. Området bak Studenterhytta er åpent og solfylt. En bål plassert i midten av området, og rundt har de ulike grenene fått hver sin plass. På bål plassens ene side står en planke man

skal banke en spiker inn i. På den andre siden står de to plankene som skal fungere som tandemski. En bakke skal brukes som miniskihopp, og en annen bakke er brukt til å lage en hinderløype. Hinderløypa er noe annerledes enn vanlig, ettersom det som skal gjennom den ikke er en person til fots, men en person på bære.

– Det er viktig at det skal være noe som alle kan kose seg med, forteller Joachim Hanneberg Johansen.

Han er en av de teknisk ansvarlige under Studentlekene, og har ifølge koiestyret tatt hovedansvaret for å realisere femkampen. Det er også han som har valgt ut premien.

– Det er noen trekopper med koie logoen på. Ganske flotte. Før kunne man bare kjøpe dem hvis man først hadde besøkt alle NTNUs koier. Nå kan man altså få dem her, hvis man får førstepremien.

Også er det litt godteri oppi, sier han og smiler lurt.

Hva med andre plasser?

– De får noen vanlige turkopper. De skal få godteri de øg, da. Det skal faktisk alle som har vært med. En liten kvikk lunsj i det minste.

SAMME TAKT. Hvis man ser bort fra de litt under ti personene som er med i koiestyret er det ganske få tilstedet. Kun tre grupper har meldt seg på konkurransen. Samtidig har de ansvarlige stått på for å få femkampen så morsom som overhodet mulig. Forberedelsene startet morgenen før, og natten har de tilbrakt utendørs i en lavvo.

Det er åpenbart at deltakerne setter pris på arbeidet som er lagt inn i femkampen. Når de kommuniserer med hverandre om hvordan de skal løse de ulike oppgavene er det ikke med behersket ►

dagligtale, men med skriking.

– Høyre! Venstre! Høyre! Venstre!

De fem guttene som prøver å få tandemskiene til å gå i takt er godt kjent fra studiene. Byggingeniørene har kalt seg selv «Gullguttene», og har med seg sin helt egen heiagjeng.

– Ta brillene mine.

Den forreste gutten kaster solbrillene sine til en av tilskuerne. Hun er ikke helt forberedt, og brillene er allerede nede i snøen før hun får kastet seg framover. Da er allerede fokuset til utøveren tilbake på å balansere vekten.

– Det er viktig å stille opp. Vi kjenner hverandre fra studiet, sier Inger Birkeland, en av de tre jentene som stiller opp for «Gullguttene».

– Hjelp! Jeg faller!

En av «Gullguttene» har mistet balansen, og resten av gruppen strekker seg både framover og bakover for å få tak i han og holde ham oppreist. Heia-
gjengen hoier løs og veiver med det norske flagget.

TRE TÅRN. Lekene går mot slutten. Koiestyret, lett synlige i sine gule, grønne og sorte strikkesensere, samles for å telle opp poengene. Samtidig tar en av jentene i styret, som har hatt ansvar for å

tilby deltakerne kaffe, en runde på miniskihoppet. Skiene flyr av midt i hoppet. Hun deiser ned i snøen med ansiktet først. Så ler hun, famler i snøen etter miniskiene, og løper mot toppen av bakken for runde to.

En av styrets andre medlemmer ler av hendelsen før han vender oppmerksomheten mot bålplassen hvor deltakerne prøver å få tilbake varmen.

– Da er det klart for den siste øvelsen. Kan alle følge meg bort til de merkede områdene?

Tre små kvadrater er blitt innrammet i teip. Innenfor kvadratene skal lagene bygge hvert sitt tårn av snø. De som har gjort det sterkest på tidligere øvelser får et halvt minuts forsprang på den foreløpige andreplassen, og de får det samme forspranget på tredjeplassen. Laget som vinner denne grenen stikker av med seieren til hele femkampen.

– Gå!

Det første laget, «Gullguttene», spurter ut i alle retninger. To av guttene har funnet et område med store og helt ferdige snøkuler, perfekte å bygge med.

– Nei, ikke bålplassen, roper en fra koiestyret.

SABOTERT. Neste gruppe, «Rugbyjentene», får beskjed om å gjøre seg klar. De velger en litt annen strategi enn guttene, og bestemmer seg for å sabotere.

Selv om de ikke har lov til å røre motstandernes tårn, er det mye som kan gjøres. De bruker det de har lært som medlemmer av NTNUIs rugbyklubb og kaster seg over motstanderne. «Gullguttene» deiser i bakken, én etter én. Snø kastes opp i luften. Noen av «Gullguttene» får sentret snøkulene til lagkameraten før de ligger med nesen i snøen, og slik blir tårnet stadig høyere.

En rugbyjente har kommet seg tilbake til tårnet med en stor snøkule. Litt for stor. Idet snø møter snø blir vekten feil. Kulene glir sakte ned mot bakken. Rugbyjentene skriker febrilsk til hverandre, men til ingen nytte. Kalde fingre griper etter snøkulene. Fotfestet glipper. Snart er hele kroppen inne i tårnet og feier med seg resten av konstruksjonen.

Tilbakeslaget blir for stort. Jentene prøver å bygge tårnet opp igjen, men Gullguttene står allerede på hverandres skuldre for å kunne plassere den siste kulen.

Målebåndet blir hentet fram. Strekkes fra bunnen av tårnet til toppen.

– 2 meter og 45 centimeter.

Gullguttene griper om hverandre og jubler. Det småkleine navnet viste seg å være profetisk. **UD**

... men ikke glemt.

Med i alle portrett, men aldri selv portrettert. Hva skjuler seg egentlig bak det hvite, keramiske ytre?

TEKST: Finn Brynestad

ILLUSTRASJON: Øyvind Opsahl

Vi møtes på Café-Sito på Dragvoll, rett før lunsj. Det døde lyset fra sludd- og tåkeskoddene utenfor renner ned gjennom glasstaket, og fyller kafeen med en gråhvit glans. Vi har et avlukke for oss selv. Rundt oss sirkler studenter sultne på noe mer substansielt enn kunnskap i jakt på et ledig bord. Koppen sitter overfor meg, det hvite ytre kontrastert av det mørke, dampende innholdet.

– Du vet, studenter har jo et litt annet forhold til meg enn folk flest. De setter litt mer pris på meg enn de med fast jobb. Blir ikke tatt like mye for gitt.

For hvor mange semesteroppgaver har ikke kunnet føre opp kaffekoppen som medforfatter? Jeg føler ærefrykt i å intervjuer denne bautaen i studenthverdagen. Jeg tar forsiktig en slurk av koppen, for å lære den å kjenne. Frisk plomme. Sjokolade. Et hint av tobakk. Det er akkurat så jeg ikke brenner meg.

BEGIVENHETENE. Koppen forteller at den ikke føler seg nedprioritert, selv om den aldri har fått stå i rampelyset.

– Jeg får jo vært med på alle de viktige anledningene. Hverdags og fest. Lesesal og begravelser. Når jeg får vært med på så mange begivenheter føler jeg meg jo ikke tilsidesatt.

Bordene rundt oss har fylt seg opp. Myldringen har blitt en rolig uro av prat og klirring i kopper og bestikk. Den ser ikke ut til å ense det monotone bråket.

– Har jo fått møtt mange personligheter. Alt fra studentpolitikere til, vel, vanlige politikere, mimrer koppen.

– Og vanlige mennesker da, de er jo minst like spennende som de kjente.

Den blir sittende i mimringen, uten å meddele hvilke minner som nå fyller det nå halvfulle hjertet. Innholdet damper ikke lenger. Likevel varmer det fortsatt innenfra mens det glir ned spiserøret.

– Men vi er jo ikke her for å snakke om dem.

SLUTTEN. Lunsjen er snart over. Studenter, igjen tørste etter kunnskap, forlater bordene sine, og etter-

later seg ikke noe mer enn et par smuler. Roen faller igjen over lokalet, bare avbrutt av tastetrykk fra de som foretrekker kafeens stillhet over den på lesesalen. Igjen virker ikke koppen til å merke forandringen i miljøet rundt oss.

– Jeg liker ikke å se på meg selv som noe særegent. Andre gjør jo samme nytte som meg. Te, juice, et glass øl. Gode stemningsskapere de også. Samtidig hadde de ikke kunnet gjøre det uten meg å reagere på.

Den stopper opp. Smiler lurt.

– Nei, nå hørtes jeg overlegen ut, det må du ikke ha med.

Jeg ser ned i det som er igjen av den sorte avgrunnen som er koppens innhold. Det er nesten som den stirrer tilbake.

Løfter den opp til leppene én siste gang. En lunken munnfull. Jeg grøsser litt. Noen brune rester henger igjen i den keramiske bunnen. Det eneste vitnet om det som en gang var. Intervjuet er over. Kaffekoppen har igjen trukket seg ut av rampelyset. **UD**

Sisyfos' ledsager

Peder Kjøs er både psykolog og psykisk syk. Men det vanskeligste er å være pårørende.

TEKST: Maria Furuheim FOTO: Marthe Stoksvik

Etter NRK-serien *Jeg mot meg*, som fulgte åtte unge mennesker og deres kamp mot forskjellige psykiske lidelser, ble psykologen Peder Kjøs, som fra før var kjent fra forskjellige samlivsspalter, plutselig hele Norges terapeut. Han forteller at det ikke har blitt skrevet under en kontrakt for en ny sesong enda, men at han håper sterkt på det.

– Vi driver og forhandler med NRK. Det hadde vært utrolig kult hvis vi kunne få lage en runde til med det, det var jo så fantastisk gøy den første gangen. Jeg synes dette er en fin tid å snakke om psykisk helse, for det er mye interesse for det. Jeg håper at vi kan bidra litt til at man skal kunne ta opp emnet uten at det blir så vanskelig eller svært. At det skal være greit å prate om psykisk helse.

ER DET NOEN POENG MED TERAPIEN? Imidlertid er det noe han har lært i løpet av de tjue åra han har jobbet som terapeut, og det er at folk ikke bare kan «fikses». Men det tok sin tid å forstå.

– Sånn i starten, da jeg var nyutdanna, så hadde jeg lyst til å virkelig gjøre en forskjell. Jeg tenker det har noe å gjøre med både det at jeg selv har lyst til å være viktig, men også det at man ser at folk har det dårlig, og har lyst til å gjøre det bedre for dem. Jeg oppdaga etter hvert at det ikke er sånn det funker. Det er ikke sånn at jeg bare kan komme inn og gjøre noe, og så blir alt så mye bedre. Sånn er det bare ikke. Man må heller prøve å hjelpe folk til å leve med ting sånn som de er.

Vil du si at psykologien er et Sisyfosarbeid (red.anm: arbeid som ikke kommer noen vei)?

– Ja, det er jo egentlig det. Men jeg tenker kanskje enda mer at Sisyfos er den som har en psykisk vanske. Og så går man som psykolog ved siden av den stakkars Sisyfos som ruller denne steinen, klapper han litt på skuldra, og ber ham gå opp igjen. Men det er jo faktisk mange ting som kan forandres mye, som tilfeller av rusproblemer og lignende. Der hender det jo at folk virkelig tar store grep i sitt eget liv. Men det at man av og til er depressiv, det at man har en liten tilbøyelighet til angst, det at relasjoner er litt vrient og sånn, det er ofte noe som vedvarer veldig, og som man må forholde seg til. Man får jo tilbakefall og nye varianter.

Du sier jo også selv at du har «et talent for depresjon». Hvordan er det da å jobbe som psykolog, og bli påmint daglig

PEDER KJØS

Aktuell med: En podcast som viser fram ekte terapi. Den er under innspilling, men har enda ikke fått navn.

Råd til trondheimsstudenten: Bruk anledningen til å møte folk og være aktiv, og pass på å ikke bare lese, men heller ikke glemme å lese.

Beste kulturopplevelse: Det var nok den første rockekonserten jeg var på, hvor Motörhead spilte på Jordal på sin 10-års jubileumsturné. I fjor kom boka *Dødsarkivet av Stubberud og Strømmen* ut, og i den er det et bilde fra den konserten. Midt i havet av folk så jeg en hånd, med en sånn Möitley Crüe-hanske med et rødt pentagram på. Det er meg.

Frykter du døden? Ja, selvfølgelig så gjør jeg det. Ikke sånn umiddelbart og hver dag, men generelt, totalt sett, så gjør jeg det. Jeg synes det er såpass gøy å oppleve ting at jeg ønsker å gjøre det så lenge jeg kan.

om at folk sliter og at ting kan være kjipt?

– Som psykolog så jobber jeg jo med det, og det føles konstruktivt og godt. Jeg blir ikke nedbrutt av det, men synes heller det er meningsfullt og givende. Og det er jo også ting jeg lærer av klienter: Jeg ser hvordan folk takler sine ting. Men det er vel mange psykologer som har sånne perioder der de mister litt trua. Man snakker om at du får et praksissjokk når du begynner å jobbe, og blir veldig overvelda, men man kommer over det. Men så, når man har jobba som terapeut i en syv års tid så begynner man å tenke, «Er det noen hjelp i dette?» Og selv hvis ja, «klarer jeg å

sitte sånn her i en tjue års tid?» Noen melder seg kanskje litt ut, eller begynner å jobbe på en mer teknisk måte, mens andre forsoner seg med det, og finner en måte å stå i det og akseptere at det er som det er. For det er veldig viktig å ikke bli kynisk. Jeg tror det må være ganske ille å ha en psykolog som har gitt opp.

– DET ER VIKTIG Å IKKE OVERTA DEN ANDRES PROBLEM. Kjøs har i etterkant av *Jeg mot meg* dukket mye opp i mediene, der han blant annet har delt sine erfaringer om hvordan det er å jobbe som psykolog samtidig som hans egen sønn sliter med kronisk depresjon. Han forteller at hans situasjon er langt fra unik. Fordi det er så vanlig å ha psykiske problemer er de aller fleste av oss pårørende til mennesker som sliter, selv uten at vi nødvendigvis er klare over det.

Hva kan man gjøre hvis man oppdager at noen man står nær sliter psykisk?

– Man må prøve å beholde roen, og beholde troen på at det kan gå bra. Hvis du sjøl har det vanskelig, og er redd for hva som skal skje med deg, så trenger du ikke at den du snakker med blir like redd. Det er også viktig å prøve å se framover, og å ha et perspektiv ut over akkurat her og nå. Det å løfte blikket litt tenker jeg er en viktig måte man kan bidra på, i tillegg til å prøve så godt man kan å være tilgjengelig. Ikke bare i tid og sted, men også i holdning. Vis at det er okay å prate med deg, liksom. Det er kanskje det viktigste.

Han forteller videre at det som pårørende også er viktig å ikke prøve å overta den andres problem, eller å prøve å bli det mennesket som alene skal hjelpe dem ut av problemene.

– Psykiske problemer er ofte noe som er en utfordring som personene er nødt til å leve med i lang tid, og det å da ta på seg rollen som den som skal bære det for vedkommende eller redde personen, det blir for vanskelig. Man brenner bare ut seg sjøl isteden.

Kan man miste seg selv i forsøket?

– Ja, det er jo litt det man gjør, og den andre personen blir alt det handler om. Så selv om en venn eller noen i familien har det vondt, så kan man ikke gå inn og overta. Man blir nødt til å skjerme seg sjøl oppi det. Ellers er man ikke til noen særlig nytte heller. **UD**

LEDERVALG: Mange møtte opp da valget om hvem som skal lede Studentersamfundet fra 17. mai fant sted.

Ny Samfundetleder valgt

Tale Bærland ble valgt til neste leder av Studentersamfundet i Trondhjem.

TEKST: Nora Holm Aftret, Benedikt Javorovic FOTO: foto.samfundet.no

Med totalt 261 stemmer for, ble Tale Bærland valgt til ny leder av Samfundet. Bærland har tidligere vært med i ISFiT og er aktiv pang i Markedsføringsgjengen (MG). Hun har tidligere vært redaksjonssjef og gjengsjef i MG.

Bærlands motkandidat, Fredrik Hanserud, fikk 105 stemmer, mens 13 stemte blankt.

Internasjonalisering og onsdagsdebatt

Under åpningsapellen ga Bærland uttrykk for ønske om å satse på de internasjonale studentene.

– Jeg vil se på hva Styret kan gjøre. Jeg synes vi kan tekste Samfundsmøter og onsdagsdebatter. Jeg vil også høre med MG og de andre gjengene om hvordan informasjon kommer ut fra Samfundet på engelsk.

I tillegg til internasjonale studenter var Samfundets politiske profil et hyppig tema fra talerstolen. Begge kandidater ønsket økt politisk fokus.

– Jeg vil ha flere onsdagsdebatter med lokale saker, mens samfundsmøtene bør reserveres til de store temaene. Vi må fortsette å vedta resolusjoner, sa Bærland til Under Dusken før valget.

Sexmøte og ulvedebatt

I spørsmålsrunden fikk Bærland blant annet spørsmål om hvordan hun vil engasjere medlemmene.

– Vi må være flinke på å opplyse medlemmene om saker vi ønsker å ta opp. Jeg ønsker også å få tilbakemeldinger fra folk om hva de synes om temaene. Slik vet vi hva vi skal fokusere på.

Ved spørsmål om hun allerede nå har noen ideer om hvilke temaer som kan tas opp på samfundsmøte og festmøte, svarte Bærland:

– Det hadde vært interessant å ha et møte om ulvedebatten. Det hadde vært gøy å ha et festmøte om sex, med pinlige sexhistorier.

Når det kommer til å engasjere medlemmene til å i enda større grad, trakk hun fram omstrukturering av samfundsmøtene og rundspøringer.

– Det er et problem at resolusjonene vedtas på slutten av samfundsmøtene, idet folk går. Vi kan derfor ha fem på gata, og høre hva folk mener om de ulike temaene. Slik får vi vite om det er noe som engasjerer. Vi kan også opplyse mer om hva vi skal ta opp, sa Bærland til Under Dusken i forkant av valget. **UD**

VALGKVITTER

Når det bare er hvite heterofile gutter som kan stille spm 2 ganger #whiteprivilege #ledervalg @AmalAbinur

Når @Idajodanovic kvinnsplainer hvordan man velger en leder #ledervalg @ingvildmaries

Førende spørsmål much? "vil dere bli mer kontroversiell slik jeg ser det, eller vil dere fortsette som pyser slik gabriel er." #ledervalg @alekskre

Hveeeert år brukes det lenger tid på å vedta talerliste-ting enn det å faktisk stille spørsmål #ledervalg @vianpashaei

Nå er @gabrielqvig drittlei #ledervalg @hoow

... at UNNSKYLD MEG, Propheten! Eneste frie presse? Hva med oss? Møt oss utenfor søndre side etter møtet! #ledervalg @Spitposten

HOLD DEG OPPDATERT PÅ
STUDENTLIVET I TRONDHEIM

WWW.UNDERDUSKEN.NO

FOTO: Linea Blancel, Hans Fredrik Sunde, Vanja Thrones, Tore Becker og Rasmus Liestøl

Skygg banen for Don juan(ne)

Er du typen kvinne som liker å bli jaktet på, men er lei av at menn har lagt igjen bøssa?

TEKST: Anne Lovise Finney

ILLUSTRASJONSFOTO: Hedda Rysstad

Nervositeten har tatt overhånd et par ganger allerede og jeg har Eminem på hjernen sammen med et inderlig ønske om å holde ned dagens spagettimiddag. Sminken kommer på, litt for mye øyenskygge og det virker som om jeg prøver for mye, for lite concealer og jeg ser uopplagt ut. Mantraet om at det er det «indre» som teller går om og om igjen i hodet mitt, men for å være helt ærlig har jeg aldri vært mer selvbevisst om både antrekk og sminke.

Jeg klarer å dra meg til Work Work og møter fotografen som blir min dedikerte wing(wo)man, for det må man ha ifølge *The Game*. Boken anbefaler også å smile hver gang du går inn i et nytt rom, så jeg åpner døren og gliser panisk. Vi får en øl innabords og begynner å speide etter potensielle ofre. To gutter som sitter alene på et bord ser ut som et ikke altfor vanskelig bytte.

Det tar nesten ti minutter før jeg kommer meg av stolen. Fotografen ba meg få ræva i gir og før jeg visste ordet av det var jeg på vei til gutta. Jeg åpnet med et «Hei!» og med en litt skjelvende stemme klarte jeg til slutt å stotre: «Du er så søt at jeg får hull i tenna!».

MED STOLTHETEN SOM INNSATS. Tradisjonelt sett har vi kvinner alltid vært de jakede. Menn har som oppgave å beile, mens vi sitter tålmodig på en stol med en øl og prøver desperat å få øyekontakt med noe pent å se på. Er det ikke på tide at vi kvinner tar tilbake natten og gir gutta litt fri fra å måtte stirre døden (kvinnen) flørtete i hvitøyet?

På internett finnes det en myriade av råd om hvordan best sjekke damer – alt fra sjekkereplikker, sjekkekurs og sjekke-no-no's. For oss kvinner derimot er det lite å finne. For å kunne utøve dette empiriske forsøket på byen, måtte det derfor teknikker utviklet for og av menn til for å se hvor langt det ville ta oss. Det skulle ikke mange kapitler til i *The Game* før jeg innså hvor mange av triksene jeg tidligere har falt for selv, men det å skulle servere noen manipulerende komplimenter som ikke egentlig er komplimenter, kalt negging, fristet lite.

TANNRÅTE. – Hæ, tuller du?!

Var svaret jeg fikk av karen på Work Work, og ifølge kompisens hans blir det litt absurd at en dame kommer bort til en svær skjeggete mann og forteller hvor søt han er. Jeg får høre at det for så vidt ikke hjelper at jeg påpeker min egen tannrâte heller.

Forfatter, forsker og tidligere sjekkeartist Jakob Løvstad mener at sjekkerplikkene bare er å legge på hylla sammen med *The Game*.

– One-liners som kun kan gå til helvete er en forsvarsmekanisme. På den måten kan du alltså si at du visste det ville gå skeis, samtidig som du beholder stoltheten. Og det er nettopp dette med stoltheten som er så vanskelig. ►

SJARM: Vår journalist hoppet ut på dypet i et hav av menn.

Skal vi likevel ta Løvstads ord for god fisk må vi huske at jo mer stolthet som står på spill, jo større er suksessfaktoren. Sjekketeknikker du finner på nett og i litteraturen må man ifølge ham kun bruke som støttehjul.

– Du må kunne våge å gå bort og si hei. Vær grei og gå ned i dybden på samtalen. Slik kan du skape en trygghet som forhåpentligvis vil utvikle seg til en trygghet til å være naken sammen.

HULEBOER-MENTALITET. Senere samme kveld tok fotografen og jeg turen til Øx for å se om vi kanskje fant en øl-connoisseur å imponere. Vi skapte en detaljrik skrone om en kvinne i nød etter brudd med et umiddelbart behov for oppmuntring, og etter et par minutter var fotografen på vei for å «vinge» meg til to menn på et bord. Det viste seg at historien ikke behøvdets ettersom alt fotografen fikk tid til å si var «hei» før hun ble tilbudt å slå seg ned.

Etter en lang prat med hva som viste seg å være to svært oppegående ingeniører ble vi forklart at alt om sjekking egentlig er instinktivt.

– Tenk tilbake til hvordan sjekking funket 5000 år siden og hvor mye enklere det egentlig er i dag. Jenter kan jo egentlig bare komme opp til en fyr å si hva som helst og det ordner seg, forteller en av ingeniørene som skal få forbli anonym.

Trønderen på sidebordet deler svært engasjert med oss at menn er huleboere, og helst slår klubba

i hodet på dama og drar henne etter håret til hula.

– Risikoen er jo at noen blir for ivrige og slår to ganger, og da er det positivt å være litt tjukk i hodet, skyter den andre ingeniøren inn.

SURE COCKTAILS. Bartendere er nok de som får føle mest på kvinners oppmerksomhet ute på byen. For hvem kan vel egentlig motstå en kjekk mann med forkle, som kan alt om øl og blander drinker som en Tom Cruise fra filmen *Cocktail*?

Etter råd fra en god venninne tok jeg turen opp til baren, ventet til den kvinnelige bartenderen skulle bli opptatt for så å spørre den mannlige «Hvilken øl anbefaler du?». Og svar fikk jeg jammen meg, og etter å ha fått smakt på tre forskjellige hveteøl får jeg høre at bartenderen egentlig er en cocktail-ekspert. Jeg våget meg til å spørre «Hvilken drink tror du at jeg foretrekker?» og fikk høre:

– Noe surt og sylrig tror jeg, for eksempel Whiskey Sour.

Jeg må ha gjort litt av et førsteinntrykk.

DØNN ÆRLIG. – Det som fungerer best etter min mening er det vi i miljøet kaller radical honesty. Det vil si å møte en person og uttrykke det du virkelig mener til ham eller henne. Dette er jo kulturelt utfordrende, men det vil kunne ta deg langt, forteller Løvstad.

Tydeligvis hadde jeg trådd feil i mitt møte med bartenderen, og etter å ha spurt om han la merke til

at jeg sjekket ham opp, fikk jeg et forvirret «nei?». Bartender «Bjarne» forklarte litt slu at enhver bartender vil motta hundre forespørsler om øl hver dag, men anbefaler at man tilbringer litt tid i baren om man har et godt øye til bartenderen.

– Litt lengre øyekontakt og et smil vil også fange oppmerksomhet min, forteller bartender «Bjarne».

NINJASJEKKING. – Pass på å ikke bli for offensiv. Vær smooth og sjekk som en ninja. Personen du flørter med skal tenke at du er interessant og du vet hva du driver med, anbefaler Løvstad.

Løvstad forsker for tiden på dødsangst. Hans siste tips er at man kan prøve å vri samtalen inn på personens dødelighet.

– Når man prater om foreksempel eksistensialisme og andre temaer om livet og døden, er sjansen for at reproduksjonsadferd i både menn og kvinner øker.

Som vil si at da er det en større sjanse for at kvelden ender med noe litt gøy.

Til tross for en hel kveld med stoltheten blottlagt på bordet, fikk jeg likevel forespørsel om date fra en av ingeniørene på Øx. Kvelden var kanskje ikke helt så katastrofe som jeg først hadde tenkt. Om du fremdeles kvier deg for å ta initiativ på byen, har fotografen et visdomsord til deg:

«Det er når alt er skikkelig kleint at du virkelig kjenner at du lever.» **UD**

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

I Storsalen er det dumme spørsmål og dumme svar

Møter og valg på Samfundet tar altfor lang tid, og er samtidig altfor lite interessant.

KOMMENTAR

BENEDICT JAVOROVIC

Kulturredaktør

På onsdagens valg kastet Storsalen nok en gang bort masse tid på unødvendig vrøvl. Lange utspøringer hvor få av spørsmålene sier noe om kandidatene. En halvtimes votering om hvorvidt talelista skal gjenåpnes, for så å legge til et par ekstra halvkjipe spørsmål. Er det ikke på tide at vi nå høyner diskursen?

For all del, jeg har masse respekt for de som gidder å gå opp på talerstolen og stille spørsmål. Den ene gangen jeg gjorde det selv var jeg drittnervøs. Likevel er det kjedelig at få av spørsmålene faktisk forsøker å utfordre kandidatene. Et spørsmål på starten av kvelden, da Øyvind Bentås spurte kandidatene om de var interessert i å utvide medlemsretten på Samfundet, er et godt eksempel på den diskursen vi burde ha. Dessverre svarer kandidatene som vanlig unnvikende og ukontroversielt. For selvsagt gjør de det. Det vil jo enhver som ikke vil miste potensielle stemmer. Problemet blir at de slipper unna med

det fordi Storsalen ikke presser dem på det. Når kandidatene unnlater å gi et ekte svar burde man faktisk stille spørsmålet på nytt, og tvinge dem til å svare. Noen mener problemet ligger i manglende møteledelse. Men som vi så under valget er det lite Samfundetlederen faktisk kan gjøre før vi må gå gjennom enda en sjelekusende votering.

Et relatert problem så man på debatten om styrets evne til å gi medlemsrett. Debatten varte i tre timer før man innså at man slettes ikke var uenig, og at man kunne lage et nytt lovforslag som alle kunne godta. Det var fullstendig bortkastet. Resultatet var at det andre lovforslaget, som nesten alle ville ha, gikk gjennom med tre stemmer over minimum. Det er bare flaks at det ikke var for få til å vedta. Det er ikke mulig å sitte og klage på dårlig oppmøte når vi gjør en så god jobb med å skremme folk bort. Problemet er ganske tydelig: Norges frieste debattarena er ikke spesielt flink til å debattere. Vi bruker tre timer på å gå rundt grøten. Ledervalget er 50 prosent spørsmål om gjenger og 50 prosent spørsmål om hva kandidaten synes om seg selv og hverandre. Da er det ikke rart at hvert valg og hver resolusjon er en intern runkering for gjeng-medlemmer og gamle slitere som er mer opptatt av prosessen rundt hvordan man stenger talelista enn hvilke resultater man faktisk oppnår.

Dette er for all del ikke et nytt fenomen. Jeg skal ikke si at jeg er den med lengst fartstid på Samfundet, men i alle valgene av Samfundetleder, UKEsjef og ISFiT-president er dette et gjennomgående moment. Det er mange jævlig dumme spørsmål, og mange jævlig kjedelige svar, spesielt i ledervalg. Kanskje er det fordi det er en vanskelig stilling å konkretisere. Det er mye Samfundetlederen ikke har makt til å gjøre. Samfundet er fullt av forvirrende organer som alle har sine ansvarsområder. Samfundetlederen er viktig, først og fremst fordi lederen kan bestemme hva som står på Samfundets agenda. Jeg har for all del tro på Tale Bærland som leder. Allikevel skulle jeg gjerne likt å vite mer om hennes standpunkt i reelle saker, og mindre om at hun ikke kjenner Fredrik Hanserud så godt, eller at hun synes kunst og kultur er viktig.

Et klart standpunkt tok hun likevel under valget: Samfundet skal bli flinkere til å henvende seg til utenlandske studenter. Det vil bli Under Duskens oppgave som presse å følge opp dette. Men det vil også bli Storsalens rolle. Det er viktig at vi som medlemmer av Samfundet bruker alle kanalene vi kan for at våre ledere stilles til ansvar. Det kan vi bare gjøre hvis vi krever konkrete svar.

– Tenk tilbake til hvordan sjekking funket for 5000 år siden og hvor mye enklere det egentlig er i dag. Jenter kan jo egentlig bare komme opp til en fyr å si hva hva som helst og det ordner seg.

ANONYM INGENIØR

Feminisme i rødt, hvitt og blått

Begrepene feminisme og likestilling anses av mange som vidt forskjellige. Hva innebærer feminisme i dag, og hvor går skillet mellom feminister på høyre- og venstrefløyen?

TEKST: Inga Stenoien

ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

Vi er heldigvis kommet så langt at de fleste ser viktigheten i at kvinner og menn møter forskjellige samfunnsskapte problemer. Til tross for dette er det en tendens til at mye av motstanden kvinner møter er vanskeligere enn den menn møter. Mange mener at manglende kvinnelige toppledere, tilsynelatende økende voldtekstrater og det faktum at en gjennomsnittlig kvinne tjener mindre enn en mann, viser at kvinner og menn i Norge på ingen måte er likestilt.

– Feminisme vil være viktig så lenge det finnes ulikheter knyttet til kjønn, enten det gjelder grunnleggende menneskerettigheter eller verdsetting og muligheter, mener Siri Øyslebø Sørensen, forsker ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier ved NTNU.

Fyfy-ord

Hvordan skal man tilnærme seg et så massivt og opphetet tema som feminisme i dag? Uten engang å blunke står man midt i et minefelt hvor både blå og røde representanter fra begge kjønn pruster

og peser mot deg. Begrepet har for mange blitt et fyfy-ord, i motsetning til omfavnelsen av begrepet likestilling. I Sverige kan det være vanskelig å få seg en politisk karriere uten å kalle seg selv feminist. I Norge har derimot «feminisme» nesten fått samme betydning som «magesurt». Sørensen forklarer dette med at feminisme er assosiert med en politisk kvinnebevegelse. Likestilling på den annen side, har fått status som honnørord i norsk politikk og samfunnsdebatt, og er tett assosiert med sosial likhet.

– Det er en vanlig misforståelse at feminisme dreier seg om motstand mot og undertrykking av menn. Jeg tror helt klart at slike myter danner utgangspunkt for motstand mot begrepet, sier hun.

Ifølge Sørensen tar man enten avstand fra feminisme hvis man opplever det som urimelig at menns privilegier avsløres eller trues, eller hvis man ikke kjenner seg igjen i påstanden om at menn er bedre stilt enn kvinner. I Norge har man som nevnt kommet langt når det gjelder grunnleggende rettigheter

for kvinner. Det kan dermed virke provoserende å bruke energi på saker som dreier seg om frihet til livsutfoldelse, selvrealisering, eller tilgang til eliteposisjoner i samfunnet, når man samtidig vet at det foregår systematisk vold og kjønnslemlestelse av kvinner i andre deler av verden. Selv mener hun det er uheldig å drive polarisering på denne måten.

«Det mannlige blikket»

– Når feminister snakker om kroppspress eller om diskriminering i media, er det ofte noen som prøver å avfeie dette som «i-landsproblemer», eller ved å si at norske feminister er navlebeskuende og egoistiske. Dette er en rar måte å argumentere på, synes feministen, forfatteren, og journalisten Marta Breen.

Breen mener at objektivisering og medias framstilling av kvinner er eksempler på områder hvor likestillingen halter i Norge. Hun trekker fram begrepet «det mannlige blikket», som blir brukt for å beskrive den tradisjonelle framstillingen av kvinnen som et seksualobjekt i for eksempel reklame,

porno, og populærkultur.

– Vi snakker om «det mannlige blikket» i tilfeller der det er helt tydelig at den avbildede kvinnen ikke er til stede som seg selv – altså som et subjekt – men utelukkende for å hisse opp en heteroseksuell mann. Begrepet blir også brukt i tilfeller der mannen regnes som malen, mens kvinnen blir framstilt som «noe annet».

I dagens kommersielle mediebilde blir også menn objektivisert. Likevel er det en vesentlig forskjell på å bli framstilt som den underlegne, kontra den maskuline lederskikkelsen. Breen påpeker at hvordan jenter oppfatter seg selv, og hvordan menn oppfatter jenter, kan gi utslag i samfunnet og arbeidslivet.

Røde og blå feminister

Det har så å si alltid vært et skille mellom feminisme på høyre- og venstresiden av politikken. Skillet går i hovedsak på hvordan man har frontet sine saker, og hvilket styresett man har tro på at kan føre til kvinnefrigjøring.

– Vi er opptatt av det samme, at alle skal ha like rettigheter, helt uavhengig av hvilket kjønn du ble født som. Likevel var nok ikke høyrekvinner fra begynnelsen av kjent som de mest rabulistiske i måten man frontet saken sin på. Man kan si at det ikke har vært så mye BH-brenning i Høyre, forteller Guro Angell Gimse, leder av Høyres kvinneforum i Sør-Trøndelag Fylkeskommune.

Selv mener hun debatt vil være med på å styre markedskreftene, og dermed minke objektiviseringen i dagens samfunn. Hun har tro på at Norge har et riktig system når det gjelder etterspørselsstyring, og er sterkt imot et system hvor staten går inn og bestemmer hvilke reklamer folk skal ha tilgang til.

– Reklamen spiller på de strømningene som går, og hvert enkeltindivid har et visst ansvar angående hva man selv tar inn.

– Kapitalisme hindrer likestilling

Feminister på venstresiden er derimot mindre glade i marked og mer glade i styring. Roald Arentz, leder for Rødt i Sør-Trøndelag Fylkeskommune, mener at den eneste måten man kan endre på objektiviseringen av kvinner er ved å innføre et mer venstreorientert samfunn. Reklame og kommersialisering fremmer uoppnåelige idealer, og mye av diskrimineringen i samfunnet skyldes objektiviseringen av kvinner møter.

– Feminister på høyresiden gjør ikke noe for å endre urettferdige strukturer i samfunnet. Vi ser at dagens samfunn fremmer klaseskille, og er et godt stykke unna likestilling. Kvinner blir undertrykt på bakgrunn av det kapitalistiske systemet, mener Arentz.

På bakgrunn av dette mener han at feminister på venstresiden gjerne er mer troverdige i uttrykksmåte, og mer radikale enn høyresiden. NTNU-forskeren på tverrfaglige kulturstudier forklarer forskjellen mellom de røde og blå feministene på denne måten:

– Hvis vi skal koke det ned, så tenker jeg at feminismen på venstresiden har vært system- og strukturkritisk, etter hvert også normkritisk, mens feminisme på høyresiden har hatt et større fokus på individuelle rettigheter og friheter, forteller Sørensen.

Til syvende og sist dreier det seg dermed om man må forandre på hele systemet eller om det holder å endre på menneskene. **UD**

BLÅ: Guro Angell Gimse mener likestilling kan oppnås gjennom å styre markedskreftene.

FOTO: Amalie Hoff Ludvigsen

– Det er en vanlig misforståelse at feminisme dreier seg om motstand mot og undertrykking av menn. Jeg tror helt klart at slike myter danner utgangspunkt for motstand mot begrepet.

SIRI ØYSLEBØ SØRENSEN, forsker ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier ved NTNU.

Borgerskapets diskrete sperm

Elle er en tankevekkende skildring av kompromissløst begjær.

TEKST: **Snorre Kirkebø** FOTO: **Universal Sony Pictures**

Den kontroversielle provokatøren Paul Verhoeven, kjent for *Basic Instinct*, er tilbake med en ny erotisk thriller, denne gangen på fransk. Heller ikke her sparer nederlenderen på sjokkelementene, og drar oss umiddelbart inn i en voldtektssekvens. Michèle Leblanc (Isabelle Huppert), som både befinner seg i femtiårene og i eget hjem på fransktalende øy, er en ukjent mann. Uheldigvis, i hvert fall tilsynelatende, ender det ikke der, og gjerningsmannen fortsetter å terrorisere Michèle med seksuelle tilnærmelser.

Elle er ikke en thriller i tradisjonell forstand. Michèles fullstendig uforutsigbare handlingsmønster er det virkelige thrillerelementet. Det er offerets reaksjoner, ikke jakten på gjerningsmannen, som står for spenningen. Filmen er derfor ikke en klassisk who-done-it, eller en voldtatt kvinnes hevn mot forbryteren, samfunnet, rettssystemet eller den usiviliserte menneskelige natur. Michèle oppfører seg nemlig ikke som et voldtektsoffer. Allerede dagen derpå drar hun tilbake til jobben som leder for et spillsekskap som spesialiserer seg på ekstrem vold og sex. Verhoeven maner på mesterlig vis fram et uromoment forankret i rommet mellom seerens forventninger til

en voldtatt kvinne, og hennes manglende innfrielse av dem. Huppert, som ikke er fremmed for å skildre såkalt pervertert seksualitet (les *Pianolærerinnen*), er strålende avmålt og kald, og skaper et psykoanalytisk enigma av kjøtt, blod og tabubelagte følelser.

Filmen utvikler seg gradvis til en reise inn i egoistiske seksuelle begjær. Perversiteten ulmer og ler i bakgrunnen av den sosiale virkeligheten og de interpersonlige forholdene. Verhoevens tonale og historiefortellende skifte, fra Hitchcock-inspirert suspense til en satire over borgerskapets fasadeliv og manerer, med klare assosiasjoner til en Luis Buñuel, er effektivt gjennomført.

Karaktergalleriet, som inkluderer Isabelles botox-besatte cougar av en mor, og en sønn med mystiske klovnegener, står for en god dose med både mørk og absurd humor, men med så mange elementer og drifter som Verhoeven lar prege handlingen kan det være vanskelig å holde tråden. *Elle* kan derfor med fordel sees flere ganger, noe som ikke er å forakte ettersom dette er en særdeles interessant og uhyggelig studie av begjærets ugress.

Fornøydlig forsoning

Selv om den aldri når gamle høyder, er *Trainspotting 2* en medrivende, morsom og verdig oppfølger

TEKST: **Øyvind Johannes Hamre** FOTO: **Universal Sony Pictures**

Trainspotting kom i 1996 og satt som et nihilistisk skudd i blodårene på ungdomsgenerasjonen som levde i Thatchers konservative ettermæle. Filmen satte et varig preg på popkulturen og ble kåret til den beste skotske filmen gjennom tidene. Det er store sko å fylle. Heldigvis forsøker ikke Danny Boyle å nå gamle høyder. *Trainspotting 2* er heller en nostalgisk og underholdende hyllest til forgjengeren.

Mark Renton (Ewan McGregor) vender tilbake til hjembyen Edinburgh tjue år etter at han stakk av med det felles utbyttet fra en narkohandel. Kona har forlatt ham, han har mistet jobben og blitt diagnostisert med en hjertesykdom. Vel hjemme oppsøker han Sick Boy (Johnny Lee Miller) og Spud (Ewen Bremner). For disse står livet på stedet hvil og dagene går i svindel og rus. Renton faller raskt tilbake til gamle vaner og blir med på et lugubert forretningsprosjekt, mens Franco Begbie (Robert Carlyle) nylig har rømt fra fengsel og lengter etter utløp for hevnfantasiene.

T2 er fullspekket av allusjoner til den første *Trainspotting*-filmen, og det er noe av det mest fornøylige ved filmen. Det er likevel ikke bare nostalgi Boyle forsøker å formidle. Handlingen dreier seg i stor grad om forsoning, både mellom de gamle vennene og med fortiden. Renton har bodd tjue år i Amsterdam med kone og kontorjobb, og har greid å flykte fra den apatiske, doptunge tilværelsen vennene har avfunnet seg med.

Det er ikke godt å si hvorfor Renton vender tilbake til gamle vaner etter at han har «valgt livet». Hele filmen vitner om en desillusjonert holdning til A4-livet. Historien gjentar seg uten håp, det blir nesten fatalisme: tjue år har gått og ingenting er endret.

Danny Boyle og resten av filmteamet er vitterlig ikke drevet av profitt. Det er en genuin hyllest til arven etter den første filmen. Det hadde ikke vært

mulig å skape en film med samme energi og appell som *T1* i en oppfølger satt tjue år senere med nå middelaldrende, stuerene skuespillere. *Trainspotting 2* er likevel morsom, underholdende og aldri kjedelig. Den er alt fansen i all rimelighet kunne forventet. Det er viden kjent at oppfølgeren sjeldent når de samme høydene og det burde derfor ikke være noen overraskelse at *T2* aldri blir like rå, vill eller autentisk som forgjengeren. Og det er kanskje like greit.

Cashmere factory - Heights Resort

Et debutalbum som bugner av musikkglæder og potensial.

TEKST: **Emilie Pedersen** FOTO: **Cashmere Records**

Tekst: Emilie Pedersen
<p id="h.1a5ch4dfmo5j">Cashmere Factory – Heights Resort
<p id="h.e6xcacspezd2">Et debutalbum som bugner av musikkglæde og potensial

Indiepop-gruppa Cashmere Factory fra Ålesund har vært på offensiven i det siste. Med flere singler, konserter og fjorårets Musikkpris i Sunnmøre under beltet har de nå sluppet sitt første album. Etter å ha blitt positivt overrasket under Trondheim Calling har jeg allerede rukket å få dilla på noen av låtene. Det som slår meg raskt er hvor varierte låtene er – noen er glade med livlige og fengende rytmer, mens andre klinger dystre. På mange måter virker gruppa som et sammensatt musikalt kollektiv, hvor ulike humør og impulser utfyller hverandre.

Låter som «Young» og «Feelgood» feirer ungdomskulturen, med et snev av humor som ikke overdriver på YOLO-faktor. Lydbildet består i stor grad av klassiske power-refreng med mye trykk og koring. Det kan fort bli litt mange elementer og taktskifter å forholde seg til, men det fungerer. Låter som «Blonde» og «Mosey» har igjen et helt annet tempo og uttrykk. Her får vi høre roligere og funky rytmer. Produksjonsmessig har Cashmere Factory mye å gå på. Jeg får følelsen av at jeg hører på et konsertopptak, og vokalistene virker å slite med å artikulere seg raskt nok. Det nest siste sporet på plata «Resort» varer et drøyt minutt og er heller overflødig. Slike kunstopauser kan ofte virke mot sin hensikt og ødelegge den gode flyten. Siste låt «Differ Stiffer» er også rimelig anonym sammenlignet med kraftige låter som «Paw». Det er riktig nok risikoen man tar når man lager et eksperimentelt album, selv om det på mange områder absolutt har lønt seg for gruppa. Det er vanskelig å skille seg ut som indiepop-band, men Ålesundgjengen har en egen sound og mye potensiale. De har allerede etablert en veldig god tilstedeværelse på scenen – låtene er litt enten eller, men jeg gleder meg til å følge gruppa videre.

King Gizzard and the Lizard Wizard - Flying Microtonal Banana

En reise fra Sahara til Tyrkia på en rusten motorsykkel, krydret med LSD og radioaktivitet.

TEKST: **Sander Sand Engen** FOTO: **Flightless**

Den australske psykedeliske rockegruppen, med et navn som er umulig å si uten å få knute på tunga, er klare med årets første album. Etter 2016s *Nonagon Infinity*, med sine sømløse overganger og endeløse riff, er spenningen i taket for hva de kommer til å levere videre. Med planer om å gi ut hele fem album i år blir det interessant å se om kvantiteten går ut over kvaliteten.

Flying Microtonal Banana åpner med låta «Rattlesnake». Med gitarriff som en røff motor, føles det ut som vi suser av gårde langs en landevei i midten av ørkenen. Den nesten åtte minutter lange introen er en nydelig overgang fra stilen vi hørte på *Nonagon Infinity*, til den post-apokalyptiske ørkenen vi nå befinner oss i.

På de neste låtene «Melting» og «Open Water», beveger vi oss over til nord-afrikanske gitarriff og trommer. Dette får albumet til å føles som ikke bare en musikalsk, men også en geografisk reise. Etter en noe generisk psykedelisk ballade i «Sleep Drifter», krysser vi Nilen og møter «Billabong Valley». Låta høres ut som lydsporet i en gammel westernfilm, kombinert med melodier fra en slangetemmer. Selv om sangen sporer litt av fra temaet, står den fram som en av albumets beste låter.

«Nuclear Fusion» fører oss tilbake til landeveien. Med en produksjon som osrer av kreativitet og musikalitet blir denne låta min klare favoritt. Til slutt har vi outroen med samme navn som albumet, «Flying Microtonal Banana». Med håndtrommer, mikrotonsk gitar og tyrkiske blåseinstrumenter binder den sammen alle albumets elementer.

Albumet leverer sterkt, og bytter ut bekymringer for de neste albumene med en kriblende spenning. For de som ikke har hørt om King Gizzard før anbefaler jeg på det sterkeste å høre både dette albumet og det forrige, *Nonagon Infinity*.

Stormzy - Gang Signs & Prayer

Grimen blåser opp, og i øyet av stormen står Stormzy.

TEKST: **Sander Sand Engen** FOTO: **#Merky Record**

Den engelske grime-bølgen har begynt å krype oppover internasjonale kystlinjer. Det siste året har vi fått større kommersielle suksesser fra London og Birminghams undergrunn. Nevneverdige eksempler er Skepta med *Konnichiwa* og Wiley med *Godfather*. Etter blant annet opptredener på Roskilde- og Øya-festivalen i fjor slipper London-rapperen Stormzy nå sitt første fulle studioalbum, *Gang Signs & Prayer*.

Låtene veksler mellom å være harde grime-spor og gospelaktig RnB, som er uvanlig å høre fra de ellers så tøffe Londongutta. Av de hardere sporene er det ett som virkelig står fram, «Big For Your Boots». Her leverer Stormzy linje etter linje om hvordan han er på toppen av spillet. Under har vi en klassisk grime-beat med nydelige vokal-samplinger. «Shut Up» er et disse-spor med sjel. Det er egentlig en studioversjon av en eldre låt, men nå perfektionert til å bli en banger.

Selv har jeg en del fordommer mot rappere som prøver seg på sang, men Stormzy bryter ned disse på de roligere sangene. «21 Gun Salute», «Velvet/Jenny Francis» og sluttsporet «Lay Me Bare» viser at Stormzy henter inspirasjon fra flere andre sjangere. Grime-artistene kan ha en tendens til å bli noe repetitive, og at han kaster denne normen gjør musikken hans mer tilgjengelig for et større publikum.

Stormzy viser at han behersker både kraftfulle bars og myk sang med dypere tekster. Han trår selvsikkert fram for å dra sjangeren ut fra Englands slummer til resten av verden. Dette er en solid albumdebut. At han kaller seg kongen av grime i «Mr Skeng» blir derimot litt for skrytete. Tittelen tilhører etter min mening fortsatt mentoren Wiley. Den nye bølgen er likevel stappfull av prinser, og Stormzy stiller sterkt som en potensiell arvtaker til tronen.

Rockemaskinen fra Trondheim

Spidergawd både blør og svetter, men gråter minimalt.

TEKST: Erlend Gylver FOTO: Cecilie H.Wiig

I en musikkhverdag hvor merkelappen «indie rock» synes å passe det aller meste som blir gitt ut, har trondheimsbaserte Spidergawd trofast holdt rockefanen høyt hevet. Siden 2014 har bandet som i dag består av vokalist og gitarist Per Borten, trommis Kenneth Kapstad, bassist Hallvard Gaardløs og Rolf Martin Snustad på saksofon, gitt oss ett album i året samt drøsevis med konserter i både inn- og utland. Jeg tok en prat med Per og Kenneth for å se nærmere på maskineriet bak dette bandet, og for å høre hva de tenker om det nye albumet *Spidergawd IV*.

– Det har vært tre år med deilig, hard jobbing. Litt blod, hundrevis av liter med svette men minimalt med tårer. Det er egentlig litt rart å prøve å se bakover – vi har jo akkurat starta!

Det kan Kenneth fortelle meg når jeg spør hvordan ferden med Spidergawd har vært så langt. Per legger til at det har vært annerledes å jobbe med dette bandet.

– I bandene jeg har vært med i før Spidergawd har det vært snakk om å jobbe seg opp mot et slags

gjennombrudd, for så å fly videre på det. Nesten som en paraglider – starte høyt og så prøve å fly lengst mulig, sier Per.

Han kan også fortelle at i Spidergawd er det bare godt gammeldags arbeid som ligger bak suksessen.

– I Spidergawd har vi jobbet målrettet og jevnt og bygd oss sakte oppover. Ikke noe hype denne gangen.

Tre år har gått siden starten, og Per forteller at han er takknemlig for responsen så langt. Bandet kom farlig nær å vinne Spellemann i 2014, og har fått god omtale i presse både her hjemme og i utlandet.

Han innrømmer at de hadde sett for seg at tilbakemeldingene kunne vært positive, men forteller at de ikke hadde sett for seg at de skulle bli så store i løpet av bare tre år.

– Jeg må si jeg har blitt tatt litt på senga over hvor fort vi har greid å komme oss dit vi er i dag.

Kollektiv arbeidsmoral

Spidergawds evne til å jevnt og trutt levere fersk musikk, og hyppige turneer, er en av bandets kanskje

største styrker. Det får bandet til å ligne storheter fra 1960-tallet, da det var vanlig med flere utgivelser i året. Jeg undres litt over hvordan de rekker å gjøre alt sammen, og spør hvordan de klarer å være så produktive.

– Æren må i all hovedsak tildeles øksesvingeren fra Ler (Per, red.anm.), som står bak det aller meste av låtskrivingen og som i tillegg har et helt fantastisk fett studio. Der kan vi leke oss uten å ha tidskniven på strupen i samme grad som hvis vi hadde leid oss inn et sted, forteller Kenneth.

Per har Spidergawd som hovedprosjekt, og mener at det er viktig for produktiviteten. Han legger til at bandet vil fortsette å vokse, men at de har kommet så langt de kan for øyeblikket. Samtidig understreker Per at bandet har en fantastisk kollektiv arbeidsmoral.

– Alle legger så mye i det som de faktisk har mulighet til. Det kan jo ikke bli bedre enn det, sier han.

Når det kommer til turneer understreker Kenneth at dette tross alt er det artigste bandet vet om.

– Så lenge det kommer noen og hører på oss, spiller vi som om det står om livet! Vi har rukket ganske mange runder rundt omkring i Europa, og det kommer bare flere og flere som smiler bredere og bredere for hver gang vi tar turen.

Navnevalget på det siste albumet står i stil med de tre første, men skriveprosessen har vært litt annerledes denne gangen, forteller hovedlåtskriver Per. Først og fremst handler det om at idéene til de forskjellige låtene har blitt jobbet mer med, og at hvert enkelt medlem har påvirket resultatet i større grad enn tidligere.

– Det er veldig fint at engasjementet er såpass stort, det kunne stått «produsert av Kenneth Kapstad» på coveret denne gangen uten at det hadde vært «fake news», sier Per.

Kenneth bekrefter at resten av bandet har bidratt mer i skriveprosessen og at han selv har prøvd å være mye mer til stede denne gangen. Han mener albumet ligger ekstremt nært hans musikalske kjerne.

– Dette er uten tvil den artigste plateinnspillingen jeg har vært med på, sier Kenneth.

Retrobandet fra fremtiden

Spidergawd er et band som vil vekke interessen hos

musikkfans hvis hjerte ligger nærmest 80-tallsstorheter som Iron Maiden og Judas Priest, i sjangeren kalt New Wave Of British Heavy Metal. Spesielt kritikere har påpekt denne likheten. Når jeg spør gutta om de er enige i dette, svarer de at det nye albumet kanskje har nærmet seg NWOBHM, men at Spidergawd fortsatt har sin helt egen sound.

– Jeg har tenkt litt på at denne skiva høres ut som sånn musikk jeg aller helst vil høre på når jeg kommer på hotellrommet etter en konsert for å ta en øl med de andre i bandet, og det må faktisk bety at vi har nærmet oss NWOBHM, sier Kenneth.

At bandet flittig bruker saksofon på låtene bidrar til en lett gjenkjennelig sound. Per forteller meg at dette gjør at de kan strekke seg mot nye uttrykk og at det tross alt er kjedelig å lage det samme albumet hver gang.

– En italiensk musikkjournalist sa følgende: «Spidergawd is an old-school hard rock band from the future.» Jeg liker den beskrivelsen av bandet vårt, sier Per.

Han ikke helt enig i at Spidergawd er et NWOBHM-band.

– Vi høres nok ikke ut som et NWOBHM-band, men på den nye skiva kan du høre inspirasjon derfra.

FOTO: foto.samfundet.no

Neste gang er det nok saksofongeneral Snustads tur til å diktere litt, han er glad i lyden av kaktussaft.

Bade Marinen i heavy rock

Selv om en ny Europaturné nå står for døren, kan Trondheimsfans allerede glede seg til høsten. Kenneth forteller at de skal «bade Marinen i heavy rock» under Pstereofestivalen, og Per legger til at det kan bli flere muligheter utover året.

At den klassiske rocken er død har blitt hevdet av flere de siste årene. Spidergawd er beviset på at dette ikke er helt sant – med godt gammeldags arbeid fortsetter de å styrke rockens navn både i Norge og verden. **UD**

FOTO: foto.samfundet.no

FOTO: foto.samfundet.no

– Det kunne stått «produsert av Kenneth Kapstad» på coveret denne gangen uten at det hadde vært «fake news»

PER BORTEN

«OLD SCHOOL ROCKEBAND FRA FREMTIDEN»: Spidergawd spilte i Storsalen i 2015.

FOTO: foto.samfundet.no

En «ok miks»

9 Grader Nord kombinerer rytmer og melodier fra sørindisk klassisk musikk med vestlige harmonier, og gjør det med stor suksess.

TEKST: Petter Dalane FOTO: foto.samfundet.no

FARGERIKT: 9 Grader Nord spilte på Knaus under ISFiT i februar.

– Byen foreldrene våre kommer fra, Jaffna, ligger ni grader nord for ekvator.

DIPHA THIRUCHELVAM

Bandet som ble startet i 2016 består av søstrene Mira og Dipha Thiruchelvam på fløyter og gitar, Jakob Sønnesyn på bass og Jakob Sisselson Hamre på cajón. Vi møtte dem backstage på Knaus før de spilte under ISFiT tidligere i år.

Hvordan startet det hele?

– Det begynte med meg og søsteren min, vi har alltid spilt sammen som en fløyteduo. Etter hvert trengte vi forsterkning og da ble Jakob Hamre med, i starten ufrivillig, forteller Mira.

Jakob forteller at han hadde vært i militæret og ikke spilt trommer på lenge.

– Jeg hadde litt noia fordi jeg visste at de var så gode. Jeg glemte å svare på meldingen, så det endte med at Mira sendte melding til min mor, sier Jakob. Dipha forteller at Jakob Sønnesyn ble med fordi bandet trengte en som så bra ut i tamilske klær.

– Men også fordi han er veldig flink, legger hun til.

Vellykket syntese

Komposisjonene til 9 Grader Nord kombinerer aspekter av sørindiske og vestlige musikktradisjoner.

På hvilken måte er dere inspirert av indisk tradisjonsmusikk?

– Sørasiatisk, indisk blir feil. Bærebjelken er folkemusikk fra Sør-India og Sri-Lanka, og rytmene er hentet derfra, mens harmonikken er mer vestlig inspirert. Det blir en bra, eller en ok miks, sier Mira.

Men miksen er mer enn ok. På Byalarm ble Mira tildelt Norsk forening for komponister og tekstforfattere (Nopa) stipend til unge lovende komponister med begrunnelsen at «musikken er morsom og underholdende uten å være grunn eller jovial. Den har dybde, driv og energi». Videre mener de hun ikke bare skaper «en god blanding rent musikalsk i bandet 9 Grader Nord, men rett og slett en meget vellykket syntese av stilarter som står støtt på egne bein». Mira forteller at hun også henter inspirasjon fra ragaer, fra klassisk sørindisk musikk.

Er en raga en slags skala?

– Ja, en skala, men det blir feil å si en skala, for det er også en stemning. Hver raga har sin stemning, og derfor er du veldig avhengig av å ha kjent mye på ragaen for å forstå hvordan stemningen til ragaen skal være. Mange komposisjoner kan være dårlige fordi de ikke trekker i samme retning som ragaen.

Fra fem til ti grader nord

Bandet har spilt sammen i rundt ett år. På den korte

tiden har de rukket å spille på de hippeste scenene i Bergen, i tillegg til konserter i Oslo, Stavanger, Trondheim og Göteborg. Den største «9 Grader Nord-drømmen» er likevel å turnere på Sri Lanka. Og med litt støtte fra Kulturrådet og Music Norway burde vel ikke det være uopnåelig.

Har dere hatt kontakt med noen kjendiser som har uttalt navn feil eller noe sånt? Det er veldig gøy og gjør seg godt på trykk.

– Nei, men det er mange som kaller oss for Ni Grader, sier Sønnesyn.

– Og mange som bommer på tallet, skyter Hamre inn. Jeg har hørt alt fra fem til ti grader.

Men det er ni spesifikt?

– Ja.

Hvorfor det?

– Byen foreldrene våre kommer fra, Jaffna, ligger ni grader nord for ekvator. Vi har et veldig informativt presseskriver om du trenger mer informasjon, sier Dipha.

Før vi drar legger de til at de veldig gjerne ønsker at folk sjekker de ut på Facebook og Soundcloud.

– Vi lever for likes, avslutter Dipha. **UD**

SVAR:

1) Tale Bærand 2) Moonlight 3) Oppdagelsen av syv jordaktige planeter 4) En ørn 5) Kina 6) General H.R. McMaster 7) Et langt debattinnlegg for å hindre et forslag i å bli vedtatt ved å hale ut tiden 8. 1 (John F. Kennedy) 9. To små karer 10. India (nesten 205 millioner) 11) Roald Dahl 12) Argentina (Isabel Perón) 13. Tore Onshuus Sandvik 14) Kairo og Tanger 15) Frosk 16) Onani 17) 17 18) Kobber 19) Deep Purple 20) Øl

KVISSMESTERE:
Jahn Ivar Kjølseth, Christian Høkaas
og Benedikt Javorovic
Spørsmål og kommentarer kan sendes
til kviss@studentmediene.no

KVISS

HVILKET LAND ER DU?

0-3: Yugoslavia:
Du eksisterer ikke.

8-12: Nigeria:
Klassens spøkefugl. Du er brautete, rotete og pryder deg selv med tittelen som prins. Men du får donasjoner fra alle dine venner og fiender.

17-19: Sør-Korea:
Du er pliktoppfyllende, strukturert og full av nye ideer! Men du er sammen med så mange andre at du får ikke gjort noe med ambisjonene dine, og ender opp i IT-avdelingen på den lokale ungdomsskolen og spiller Star Craft.

4-7: Polen:
Du er søt og beskjeden, og prøver å ta igjen de andre, men uansett hva du gjør i livet ditt, kommer du til å tape.

13-16: Vatikanstaten:
Liten og konservativ, men overraskende viktig. Du er omkranset av irriterende italienere og gammel kunst.

20: Sverige:
Du er konfliktsky, kjekk, og pryder omgivelsene med billige møbler, selv om du har mer enn nok penger. Du er jevnt over bedre enn alle andre.

Spitposten registrerer...

... at har et litt ambivalent forhold til sånne knuse ting med hydraulisk presse- videoer

... at PK i Storsalen

... at først fitte møte, så fitte på lederstolen

... at konspirasjon?

... at 17. mai blir fittefest i år

... at eneste som manglet var mer fitte i monitor

... at hvor mange år siden siste kvinnelige leder, sa du?

... at dårlige spørsmål og unnvikende svar

... at skuffet

... at ikke at fitteblekkas journalister er noe bedre

... at blir ikke overskrifter av sånt

... at savner Terrorstyret litt, da

... at John Olav ble plassert i Klubben pga runkefest i Storsalen

... at treretters runkering

... at noen må gå

... at hoderulling

... at Daniel fikk en halvfull Storsal, da

... at hysssssjjjjj

... at Media ler av nysing

... at var visst ikke pent nok

... at høy flanelføring på Gløshaugen

... at jakten på ett NTNU:

... at «vi er alle like gode, heia ett NTNU!»

... at si det til årsstudium i likestilling og mangfold

... at bytt ut mangfold med ledelse, så er det en integrert master

... at man må slutte å si at man går på Gløshaugen

... at eller Dragvoll

... at eller er fra Ålesund

... at kan vi ikke bare alle være UNIT?

OUTSIDEREN TALE DANKET UT DEN ETABLERTE KANDIDATEN

VALGDRAMATIKK PREGET STORSALEN DA TALE BÆRLAND SLO FREDRIK HANSERUD.

Politisk analytiker Edgar B for WordDocument.no har følgende å si om valgdramatikken:

– Her får vi se hvor inderlig feil de selv gode, virkelighetsfjerne elitene ved Samfundet kan ta. Man må kunne si at folket har talt: De er lei uærlige kandidater med kriminelle bånd til arrangementsnæringen.

Han fortsetter med å peke på media og medias dekning av valget som gjorde at valgresultatet ble så overraskende. Dekninga var ensidig, i Tales favør, mener han.

– Se bare på «bli-kjent-saken» til deres eget fitte.no Hvem får svare først? Fredrik. Hvem får mest spalteplass? Fredrik. Her har mediene allerede valgt seg ut en favoritt, som de runker for alt det

er verdt. Elitene tar det for god fisk. De vet bare ikke bedre, sier han.

En seier for demokratiet

Om kontroversen får vi klar tale fra vinneren:

– Det handler om å vise folk at du bryr deg, sier Tale.

– Apropos det: Onde, uærlige krefter har stilt spørsmål ved at du sa du kunne lite om studentpolitikk, all den tid du er sammen med en gammel studentpolitiker og attpåtil bor med XXX. Hva sier du til slike påstander?

– Ja, men det er alternative fakta. Selvsagt vet jeg hvordan det fungerer, men jeg har respekt nok for folk flest til at jeg ikke utøver denne forståelsen, fordi jeg ønsker å representere folk sånn som de er.

– Vil du utbrodere?

– Nei. Medlemmene nå har valgt sin leder, siden jeg er den best egnede. Er ikke noe mer å diskutere, skjønner ikke at det er så mye oppstyr. Nyheten er at jeg vant, ikke at BITRE (sic) Hanserud. Dette er en ren svertetekampanje fra de bitre arrangerende.

– Det har blitt satt spørsmålstegn rundt dine uttalelser om å sette opp en betalingsmur rundt Trondheim. Er ikke dette litt drøyt?

– Altså, selv om NTNU-styret er glad i studieplasstyvene fra Gjøvik og Ålesund, så vet jeg bedre. For å beskytte trondheimsstudentenes suverenitet, er det nødvendig med slike tiltak. Studentene fra Gjøvik og Ålesund er jo veldig fattige, så da kom jeg fram til at en betalingsmur er det beste for å stoppe dem, sier Tale engasjert.

– Det skal bli den STØRSTE (sic) muren fittblekka har sett! Og gjøvikfolka skal selvfølgelig betale for den, de er jo så kåte på de såkalte IT-ferdighetene sine. LOL, am I right, legger hun til.

Før vi rekker å stille oppfølgingsspørsmål fortsetter hun:

– Når klubbstyret sender folk, så sender de ikke sine beste. Det er bare naturlig at han ikke vant. Han er en «bad dude» og fortjener ikke å få verv utenfor de arrangerende gjengene.

– Takk, du kan godt slutte nå, spar det til Samfundsmøtene.

Hever seg ikke over

Ugilde Hanserud måtte dras ut av en selverklært medieeksil, men gav en eksklusiv uttalelse til Spitbart:

– Hele Storsalen er en kurv med bedrøvelighet. Valget var bænkers. Jeg hadde plattformen, hadde meningene, hadde de rette folka i lomma. Folk vet bare ikke sitt eget beste.

– Kommer du til å stille neste år?

– Altså. Hvis folket fortsetter å vise sine sanne farger, og lar seg overbevise av dritt som engasjement og PK-het, så er det ikke vits.

– Så nei, altså?

– Hvis jeg kunne endre noe, så hadde ville jeg sett at jeg hadde vunnet, for å si det sånn.

Edgar B. kommenterer Hanseruds kommentarer på følgende måte:

– Han skjuler sin egen politiske korrekthet med anklager om at motstanderen er det. Sannheten er at hun talte sannheten, mens han bare talte elitenes sak. Han viser bare at han er en slave av Samfundet som ikke kjenner til meningene til studenten i gata. Han har garantert aldri satt sin fot inne på Downtown og hørt hvordan ståa er. Forslaget om å drikke mindre på 17. mai var et direkte student-politisk selvmord.

SPITLEAKS AVSLØRER: FIKK BÅDE TALE SINE SVAR OG EKSPERTRÅD FRA RÅDET PÅ ØRET

Tales motkandidat Fredrik Hanserud ved ledervalget fikk fort-løpende valgstrategisk informasjon fra Rådet på øret. Det hele skal være satt i gang av sittende leder Gabriel Qvigstad, som ønsket å benytte sitt omfattende nettverk på Huset til å sabotere for Tale. Qvigstad har ved tidligere anledninger mottatt økonomisk støtte til valgkamp fra Tales mange tvilsomme oversea-selskaper, men det virker nå som tonen har kjølnet.

– Hun representerer de gale verdiene, og har et syn på behandling av

det motsatte kjønns underliv som jeg ikke støtter. Utover det har jeg ingen kommentar, skriver han i en SMS til Spitleaks.

Spitleaks prøvde også å få en kommentar fra leder Dag Herrem i Finansstyret, men han skriver at han «gir regelrett faen i hvem som er wannabe-politikere i Storsalen, så lenge de ikke ødelegger for inntektene til KSG og UKA.»

Rådet ønsker ikke å kommentere saken utover at den ikke bryter med deres tolkning av loven, som den foreligger.

Kulturkalenderen

TYSDAG 7. MARS

Kosmorama

Heile dagen, Nova Kino:

6. – 12. mars er det Trondheims internasjonale filmfestival. Masse spennande filmar, blant anna Kammerpiken og premiera på samiske Sameblod. Det er også eit finsk program i høve Finland sitt 100-årsjubileum som synast interessant.

Chemikalen 2017

Klokka 19.00, Olavshallen:

Linjeforeninga Høiskolens Chemikerforening (HC) set opp sin årlege musikal. Kjenn deg igjen i balladane om studentlivet frå desse sangglade kjemikarane.

ONSDAG 8. MARS

Kvinnedagen!

Klokka 17.00, Torget:

Lei av patriarkatet? Kom og gå i 8. mars-tog saman med andre feministar og jamstillingsforkjemparar. Bli med og slåst for likelønn, 6 – timars arbeidsdag og andre saker som er viktig for deg. Eller ikkje, fritt land.

Livet og korleis leve det

Klokka 20.00, Trondheim folkebibliotek:

Ann Gunn Halvorsen har skrive bok om korleis ein skal vere vaksen og leve. Ho kjem til Trondheim for å ha ein samtale med journalist Anna Lian om boka og livet. Om du er usikker på tilværet er dette møtet for deg!

TORSDAG 9. MARS

Space Exploration and Life Science

Klokka 18.00, Realfagsbygget R9:

Lyst til å møte ein ekte astronaut, og lære om korleis du kan drive med romfart? Kevin A. Ford kjem, det blir mat og konkurransar, og det er gratis.

FREDAG 10. MARS

Rocky Horror Picture Show

Klokka 20.00, Studentersamfundet:

Det absolutte høgdepunktet denne veka! Kle deg i ditt beste korsett og høge hælar, og kom på Samfundets årlege vising av kultklassikaren. Det blir menn i drag, lettkledde skodespelarar og ellevill stemning. Kan det bli betre?

LØRDAG 11. MARS

Toilldag

Klokka 09.00, Midtbyen:

To gongar i året er det «Toilldag» i Trond-

heim, der byen blir pynta med ballongar og plakatar, og det er masse sal og låge prisar i butikkane. Føl på trønderstemninga, og brenn bort nokre pengar på noko toillatt!

Finale Anno 1537

Klokka 11.00, Erkebispegården:

Siste sjanse til å oppleve Trondheim anno 1500 –talet. Det blir mellomaldermat, fektning, historietime og mogelegheit til å prøve seg på ulike handverk.

Samfundsmøte: Tanker om døden

Klokka 19.00, Studentersamfundet:

Vi skal alle dø ein gong, kva gjer det med livet? Samfundet tar opp dette mørke temaet, og vi forventar djupe samtaler om religion og filosofi.

SØNDAG 12. MARS

Søndagsjazz

Klokka 14.00, Ila Brainnstasjon:

Slapp av denne chille søndagen med nokre smude tonar på Ila. Det er gratis og god stemming.

MÅNDAG 13. MARS

Bøllekurs

Klokka 18.00, Olavskvartalet:

Kvinne, lær deg å vere tøff og ta meir plass. Popup Feministhus arrangerer bøllekurs for kvinner i alle aldrar. La Astri Holm lære deg å stå opp for deg sjølv og kjempe mot strukturene som held kvinner nede.

TYSDAG 14. MARS

Operapub

Klokka 19.00, Studentersamfundet:

Eg veit ikkje kva operapub er, men det høyrast spesielt ut. Det skal visstnok vere lågterskel, med kjente operahits framført av musikarar frå Institutt for musikk.

ONSDAG 15. MARS

Smørekoppen og Emilrevyen 2017 – Limbo

Klokka 20.00, Studentersamfundet:

Er det vanskeleg å balansere studiar med fest og frivillige verv? Kanskje får du nokre tips frå denne revyen. Dei lover i alle fall grenselaus moro og satire.

Astrologisk testing for kjønssjukdomar

Midnatt, Det gamle observatoriet:

Nina og Stine les i stjernene for å teste dei oppmøtte for kjønssjukdomar. Opent for alle, og det blir servert kvit te.

TORSDAG 16. MARS

Konsert med Pirum

Klokka 22.00, Studentersamfundet:

Nyt ein billig torsdagsøl på konsert med mannscoret Pirum. La desse gutane sjarmere deg med sine humoristiske tekstar og frekke smil. Er du heldig får du kanskje selskap for natta.

FREDAG 17. MARS

Konsert med Snow Boyz

Klokka 22.00, Sukkerhuset:

Denne fredagskvelden kan du kose deg med rapduoen Snow Boyz. Dagbladet kalla låta deira «42» for «haustens mest essensielle norske raplåt». Kom på Sukkerhuset og sjekk om du er samd.

LØRDAG 18. MARS

Samfundsmøte: Kunstig intelligens

Klokka 19.00, Studentersamfundet:

Er du klar for ei verd der robotar og datamaskinar kan tenke for seg sjølv? Er det mogeleg? Svaret kjem til eit rundt, raudt hus nær deg.

SØNDAG 19. MARS

Farvel til Eddy Bellegueule

Klokka 18.00, Verkstedhallen:

Boksuksessen blir teater. For prisen av to øl får du eit kort innblikk i fransk arbeidarsamfunn på godt og vondt. Edouard Louis' sjølvbiografiske roman om hans eiga klasse-reise har blitt både hylla og kritisert. Om du er lat og ikkje gidd å lese boka er dette ein ypparleg mogelegheit til å få med seg dette mesterverket.

MÅNDAG 20. MARS

Feministisk sjølvforsvar

Klokka 18.00, Olavskvartalet:

Jenteforsvaret i Trondheim vil lære kvinner å forsvare seg. Dette er òg arrangert saman med Popup Feministhus. Potensielle overgripingar, treng dykk på, her vil de motstand finne!

TYSDAG 21. MARS

Ny dag, ny Under Dusken. Unn deg ein pause med di favorittstudentavis, og legg planar etter tilråding frå kulturkalenderen.